

YEŞU

BAP 1

VE vaki oldu ki, RABBİN kulu Musanın ölümünden sonra, RAB Musanın hizmetçisi Nun oğlu Yeşua söyliyip dedi: ² Kulum Musa öldü, ve şimdi kalk, sen ve bütün bu kavm, onlara, İsrail oğullarına, vermekte olduğum diyara bu Erdenden geçin. ³ Musaya söylediğim gibi ayağınızın tabanının basacağı her yeri size verdim. ⁴ Sınırlarınız çölden ve bu Libnandan büyük ırmağa, Fırat ırmağına kadar, Hittîlerin bütün diyarı, ve gün batısına doğru büyük denize kadar olacaktır. ⁵ Hayatının bütün günlerince kimse sana karşı duramayacak; nasıl Musa ile beraber oldumsa seninle de öyle beraber olacağım; seni boşa çıkarmam, ve seni bırakmam. ⁶ Kuvvetli ol ve yürekli ol; çünkü kendilerine vermek için onların atalarına and ettiğim diyarı, miras olarak bu kavma sen böleceksin. ⁷ Ancak kulum Musanın sana emrettiği bütün şeriate göre yapmağa dikkat etmek için kuvvetli ol, ve çok yürekli ol; yürüyeceğin her yerde muvaffak olasın diye, ondan sağa yahut sola sapma. ⁸ Bu şeriat kitabı senin ağzından ayrılmıyacak, ve onda yazılmış olanın hepsine göre yapmağa dikkat edesin diye, gece gündüz onu düşüneceksin; çünkü o zaman yolunu açacaksın, ve o zaman muvaffak olacaksın. ⁹ Sana emretmedim mi? Kuvvetli ol ve yürekli ol; korkma ve yılgınlığa düşme; çünkü yürüyeceğin her yerde Allahın RAB seninle beraberdir.

¹⁰ Ve Yeşu kavmin reislerine emredip dedi: ¹¹ Ordugâhın ortasından geçin, ve kavma emredip diyin: Kendiniz için azık hazırlayın; çünkü Allahınız RABBİN size vermekte olduğu diyarı mülk olarak almak için üç güne kadar bu Erdenden geçeceksiniz.

¹² Ve Yeşu Rubenîlere, ve Gadîlere, ve Manassenin yarım sıptına söyliyip dedi: ¹³ RABBİN kulu Musanın: Allahınız RAB size rahat verdi, ve size bu diyarı verecek, diyerek size emrettiği sözü hatırlayın. ¹⁴ Karılarınız, çocuklarınız, ve hayvanlarınız Erden ötesinde Musanın size verdiği diyarda kalacak; ve siz, bütün cesur yiğitler, silâhlı olarak kardeşlerinizin önünde geçeceksiniz, ¹⁵ ve RABBİN size verdiği gibi kardeşlerinize de rahat vereceği, ve Allahınız RABBİN onlara vermekte olduğu diyarı onlar da mülk olarak alacakları vakte kadar onlara yardım edeceksiniz; o zaman RABBİN kulu Musanın gün doğusuna doğru Erden ötesinde size verdiği kendi mülkünüz olan diyara döneceksiniz, ve onu mülk edineceksiniz. ¹⁶ Ve Yeşua cevap verip dediler: Bize emrettiğin her şeyi yapacağız, ve bizi her nereye gönderirsen gideceğiz. ¹⁷ Her şeyde Musayı nasıl dinledikse seni de öyle dinliyeceğiz; ancak Allahın RAB Musa ile beraber olduğu gibi seninle de beraber olsun. ¹⁸ Ona emrettiğin her şeyde kim senin emrine isyan eder, ve senin sözlerini dinlemezse öldürülecektir: ancak sen kuvvetli ol ve yürekli ol.

BAP 2

VE Nun oğlu Yeşu Şittimden, çaşıt olarak iki adamı gizlice gönderip dedi: Gidin, memlekete ve Erihaya bakın. Ve gittiler, ve Rahab isminde bir fahişenin evine girdiler, ve orada yattılar. ² Ve Eriha kıralına: İşte, memleketi araştırmak için bu gece İsrail oğullarından buraya adamlar geldiler, diye bildirildi. ³ Ve Eriha kıralı Rahaba gönderip dedi: Sana gelen ve evine girmiş olan adamları çıkar; çünkü bütün diyarı araştırmak için gelmişlerdir. ⁴ Ve kadın iki adamı aldı, ve onları gizledi; ve dedi: Evet, bana o adamlar geldiler, fakat nereden olduklarını bilmiyordum; ⁵ ve vaki oldu ki, karanlık basınca kapılar kapanmak üzere iken o adamlar çıktılar, o adamlar nereye gittiler bilmiyorum; hemen arkalarından kovalayın; çünkü onlara yetişirsiniz. ⁶ Fakat kadın onları dama çıkarmıştı, ve dam üzerine dizdiği keten sapsarı ile onları gizlemişti. ⁷ Ve adamlar Erden yolundan geçitlere kadar onların ardını kovaladılar; ve onların ardını kovalayanlar çıkınca kapıyı kapadılar.

⁸ Ve adamlar yatmazdan evel, kadın yanlarına dama çıktı; ⁹ ve onlara dedi: Biliyorum ki, RAB diyarı size vermiştir, ve dehşetiniz üzerimize düşmüştür, ve sizin önünüzde memleketin bütün ahali eriyor. ¹⁰ Çünkü Mısırdan çıktığınız zaman RAB önünüzden Kızıl Denizi sularını nasıl kuruttu, ve Erden ötesinde olan Amorîlerin tamamen yok ettiğiniz iki kiralına, Sihona ve Oga ne yaptınız işittik. ¹¹ İşittik ve yüreğimiz eridi, ve sizin önünüzden artık kimsede can kalmadı; çünkü Allahınız RAB, yukarıda göklerde ve aşağıda yer üzerinde Allah odur. ¹² Ve şimdi, rica ederim, RABBİN hakkı için bana and edin, mademki size inayetle davrandım, siz de babamın evine inayetle davranacaksınız, ve bana sadakat nişanesi verin; ¹³ ve babamı, ve anamı, ve kardeşlerimi, ve kızkardeşlerimi, ve onlara ait olanların hepsini sağ bırakacaksınız, ve canlarımızı ölümden kurtaracaksınız. ¹⁴ Ve adamlar ona dediler: Eğer bu işimizi açığa çıkarmazsanız, sizin yerinize bizim canımız feda olsun; ve vaki olacak ki, RAB bize bu diyarı verdiği zaman sana inayetle ve sadakatla davranacağız.

¹⁵ O zaman onları ipe pencereden indirdi; çünkü evi şehir duvarında idi, ve kadın şehir duvarında oturuyordu. ¹⁶ Ve onlara dedi: Dağa gidin, yoksa kovalıyanlar size yetişirler; ve kovalıyanlar dönünciye kadar orada üç gün gizlenin; ve sonra yolunuza gidersiniz. ¹⁷ Ve adamlar ona dediler: Bize ettirdiğin anddan şu yolda suçsuz oluruz. ¹⁸ İşte, biz diyara girdiğimiz zaman bu kırmızı ipliği bizi indirdiğin pencereye bağlıyacaksın; ve babanı ve ananı, ve kardeşlerini, ve babanın bütün ev halkını kendi yanına, eve toplıyacaksın. ¹⁹ Ve vaki olacak ki, senin evinin kapısından sokağa çıkan herkesin kanı kendi başı üzerinde olacak, ve biz suçsuz olacağız; fakat seninle beraber evde olan bir kimseye el dokunursa onun kanı bizim başımız üzerinde olacaktır. ²⁰ Fakat bu işimizi açığa çıkarırsan, o zaman bize ettirdiğin yemininden suçsuz oluruz. ²¹ Ve kadın dedi: Sözleriniz nasılsa öyle olsun. Ve onları gönderdi, ve gittiler; ve kadın kırmızı ipliği pencereye bağladı.

²² Ve gittiler, ve dağa varıp kovalıyanlar dönünciye kadar üç gün orada oturdular; ve kovalıyanlar bütün yolda onları aradılar, ve bulmadılar. ²³ Ve iki adam döndüler, ve dağdan inip geçtiler, ve Nun oğlu Yeşua geldiler; ve başlarına gelenlerin hepsini ona anlattılar. ²⁴ Ve Yeşua dediler: Gerçek RAB bütün diyarı elimize verdi; hem memleketin bütün ahali de önümüzde eriyor.

BAP 3

VE Yeşu sabahlayın erken kalktı; ve kendisi ve bütün İsrail oğulları Şittimden göç edip Erdene kadar geldiler; ve geçmeden evel orada gecelediler. ² Ve vaki oldu ki, üç günün sonunda, reisler ordugâhın ortasından geçtiler; ve kavma emredip dediler: ³ Allahınız RABBİN ahit sandığını ve kâhinlerin, Levililerin, onu taşıdıklarını gördüğünüz zaman, siz de yerinizden göç edeceksiniz, ve onun ardınca yürüyeceksiniz. ⁴ Ancak sizinle onun arasında ölçü ile iki bin arşın* kadar bir mesafe olacak; gideceğiniz yolu bilirsiniz diye ona yaklaşmayın; çünkü bundan evel bu yoldan geçmediniz. ⁵ Ve Yeşu kavma dedi: Kendinizi takdis edin; çünkü yarın RAB aranızda hârikalar yapacaktır. ⁶ Ve Yeşu kâhinlere söyleyip dedi: Ahit sandığını kaldırın ve kavmin önünde geçin. Ve ahit sandığını kaldırdılar, ve kavmin önünde yürüdüler.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

⁷ Ve RAB Yeşua dedi: Musa ile beraber olduğum gibi seninle de beraber olacağımı bilsinler diye bugün bütün İsrailin gözünde seni büyütmeğe başlayacağım. ⁸ Ve ahit sandığını taşıyan kâhinlere emredip diyeceksin: Erden suları kıyısına geldiğiniz zaman Erdende duracaksınız. ⁹ Ve Yeşu İsrail oğullarına dedi: Buraya yaklaşın ve Allahınız RABBİN sözlerini dinleyin. ¹⁰ Ve Yeşu dedi: Şununla bileceksiniz ki, hay olan Allah

aranızdadır, ve önünüzden Kenânlıları, ve Hittîleri, ve Hivîleri, ve Perizzîleri, ve Girgaşîleri, ve Amorîleri, ve Yebusîleri mutlaka kovacaktır; ¹¹ işte, bütün dünyanın Rabbinin ahit sandığı önünüzde Erdene giriyor. ¹² Ve şimdi kendiniz için her sıptan bir adam olmak üzere İsrail sıptlarından on iki kişi alın. ¹³ Ve vaki olacak ki, bütün dünyanın Rabbi Yehovanın sandığını taşıyan kâhinlerin ayak tabanları Erden sularında durduğu zaman, Erden suları, yukarıdan inen sular, kesilecek; ve bir yığın halinde duracaktır. ¹⁴ Ve vaki oldu ki, ahit sandığını taşıyan kâhinler kavmin önünde olarak, Erdenden geçmek için kavm çadırlarından göç ettikleri zaman; ¹⁵ ve ahit sandığını taşıyanlar Erdene vardıkları, ve sandığı taşıyan kâhinlerin ayakları suların kıyısına battığı zaman (çünkü Erden biçme vaktinde bütün kıyılarını basar), ¹⁶ yukarıdan inen sular çok uzakta Tsaretan yanında olan Adam şehrinde, bir yığın halinde durup yükseldiler; ve Araba* denizine, Tuz Denizine inen sular tamamen kesildiler; ve kavm Erihanın tam karşısında geçtiler. ¹⁷ Ve RABBİN ahit sandığını taşıyan kâhinler Erdenin ortasında, kuru yerde ayak pekiştirip durdular; ve bütün millet tamamen Erdenden geçinciye kadar bütün İsrail kuru yerden geçtiler.

* Lût Denizi cenubunda ve şimalinde bulunan derin vadi.

BAP 4

VE vaki olacak ki, bütün millet Erdenden tamamen geçince RAB Yeşua söylüyüp dedi: ² Kendiniz için kavmdan on iki adam, her sıptan bir adam alın, ³ ve onlara emredip diyin: Buradan, Erdenin ortasından, kâhinlerin ayak pekiştirip durdukları yerden kendiniz için on iki taş kaldırın, ve onları sizinle beraber götürün, ve onları bu geceyi geçireceğiniz konakta yere koyun. ⁴ Ve Yeşu, her sıptan bir adam olarak, İsrail oğullarından hazırladığı on iki adamı çağırdı; ⁵ ve Yeşu onlara dedi: Allahınız RABBİN sandığı önünde Erdenin ortasına varın; ve İsrail oğulları sıptlarının sayısına göre, hepimiz omuz üzerinde birer taş kaldırın; ⁶ ta ki, aranıza bu bir alâmet olsun ve yarın oğullarınız: Bu taşlarla ne demek istiyorsunuz? diye sordukları zaman, onlara diyeceksiniz: ⁷ Çünkü Erden suları RABBİN ahit sandığı önünde kesildiler; Erdenden geçtiği zaman Erden suları kesildiler; ve bu taşlar İsrail oğullarına ebediyen anılma için olacaktırlar.

⁸ Ve Yeşu nasıl emretti ise İsrail oğulları öyle yaptılar, ve RABBİN Yeşua söylediği gibi, İsrail oğulları sıptlarının sayısına göre Erdenin ortasından on iki taş kaldırdılar; ve onları kendileriyle beraber konacakları yere götürdüler, ve onları orada yere koydular. ⁹ Ve Yeşu Erdenin ortasında, ahit sandığını taşıyan kâhinlerin ayaklarının durduğu yerde on iki taş dikti; ve bugüne kadar oradadırlar. ¹⁰ Ve Musanın Yeşua emrettiği her şeye göre, kavma söylemek üzere RABBİN Yeşua emrettiği her şey bitinciye kadar, sandığı taşıyan kâhinler Erdenin ortasında durdular; ve kavm acele edip geçti. ¹¹ Ve vaki oldu ki, bütün kavm tamamen geçtiği zaman RABBİN sandığı ve kâhinler kavmin önüne geçtiler. ¹² Ve Ruben oğulları ve Gad oğulları, ve Manassenin yarım sıptı, Musanın onlara söylediği gibi, silâhlanmış olarak İsrail oğullarının önünde geçtiler; ¹³ cenge silâhlanmış kırk bin kadar adam, cenketmek için RABBİN önünde Eriha ovalarına geçtiler. ¹⁴ O gün RAB Yeşuu bütün İsrailin gözünde büyüdü; ve Musadan korktukları gibi Yeşudan da ömrünün bütün günlerinde korktular.

¹⁵ Ve RAB Yeşua söylüyüp dedi: ¹⁶ Şehadet sandığını taşıyan kâhinlere, Erdenden çıksınlar diye emret. ¹⁷ Ve Yeşu kâhinlere: Erdenden çıkın, diye emretti. ¹⁸ Ve vaki oldu ki, RABBİN ahit sandığını taşıyan kâhinler Erdenin ortasından çıktıkları, ve kâhinlerin ayak tabanları kuru yere bastıkları zaman, Erden suları yerlerine döndüler, ve evelce olduğu gibi bütün kıyılarını taşarak aktılar.

¹⁹ Ve kavm birinci ayın onuncu gününde Erdenden çıktılar, ve Erihanın şark sınırında,

Gilgalda kondular. ²⁰ Ve Yeşu Erdenden almış oldukları on iki taş Gilgalda dikti. ²¹ Ve İsrail oğullarına söyliyip dedi: Yarın oğullarınız: Bu taşlar nedir? diye babalarına sordukları zaman ²² oğullarınıza anlatıp diyeceksiniz: İsrail bu Erdenden kuru yerde geçti. ²³ Çünkü Allahınız RAB biz geçinciye kadar önümüzden kurutmuş olduğu Kızıl Denize yaptığı gibi, Allahınız RAB Erden sularını siz geçinciye kadar önünüzden kuruttu; ²⁴ ta ki, dünyanın bütün kavmları RABBİN eli kudretli olduğunu bilsinler; ta ki, bütün günler Allahınız RABDEN korkasınız.

BAP 5

VE vaki oldu ki, garba doğru Erden ötesinde olan Amorîlerin bütün kıralları, ve deniz yanında olan Kenânlıların bütün kıralları, biz geçinciye kadar RABBİN Erden sularını İsrail oğullarının önünde nasıl kuruttuğunu işittikleri zaman onların yüreği eridi, ve İsrail oğulları yüzünden artık onlarda can kalmadı.

² O vakit RAB Yeşua dedi: Kendin için taştan bıçaklar yap, ve ikinci kere olarak İsrail oğullarını tekrar sünnet et. ³ Ve Yeşu kendisi için taştan bıçaklar yaptı, ve Gibeat-haaralotta İsrail oğullarını sünnet etti. ⁴ Ve Yeşuun sünnet etmesinin sebebi şudur: Mısırdan çıkan bütün kavm, erkekler, bütün cenk adamları, Mısırdan çıktıktan sonra çölde, yolda öldüler. ⁵ Çünkü çıkmış olan kavmin hepsi sünnetli idiler; fakat Mısırdan çıktıktan sonra çölde, yolda doğmuş olan kavmdan kimseyi sünnet etmediler. ⁶ Çünkü bütün millet, Mısırdan çıkmış olan cenk adamları bitinciye kadar İsrail oğulları, kırk yıl çölde yürüdüler, çünkü RABBİN sözünü dinlemediler; bize vermek üzere RABBİN atalarına and ettiği diyarı, süt ve bal akan diyarı, onlara göstermemek üzere RAB onlara and etti. ⁷ Ve onların yerine yetiştirdiği oğullarını Yeşu sünnet etti; çünkü sünnetsizdiler, çünkü yolda onları sünnet etmemişlerdi. ⁸ Ve vaki oldu ki, bütün milleti sünnet etmeği bitirdikleri zaman, onlar iyi oluncıya kadar ordugâhta, yerlerinde oturdular. ⁹ Ve RAB Yeşua dedi: Mısır utancını bugün üzerinizden yuvarladım. Ve bugüne kadar o yerin adına Gilgal* denilir.

* Yuvarlama

¹⁰ Ve İsrail oğulları Gilgalda konakladılar; ve ayın on dördüncü günü akşamlayın fışı Eriha ovalarında tuttular. ¹¹ Ve fışın ertesi günü, aynı günde, memleketin mahsulünden mayasız pideler ve kavrulmuş buğday yediler. ¹² Ve onlar memleket mahsulünden yedikten sonra ertesi gün man durdu; ve artık İsrail oğullarının manı yoktu; ve o yıl Kenân diyarının semeresinden yediler.

¹³ Ve vaki oldu ki, Yeşu Eriha yanında iken gözlerini kaldırıp baktı ve işte, karşısında elinde yalın kılıç bir adam duruyordu; ve Yeşu yanına gidip ona dedi: Sen bizim taraftan mısın, yoksa düşmanlarımız tarafından mısın? ¹⁴ Ve o dedi: Hayır; fakat ben RABBİN ordusunun reisi olarak şimdi geldim. Ve Yeşu yüzüstü yere düştü, ve ona secde kılıp dedi: Efendimin kuluna diyeceği nedir? ¹⁵ Ve RABBİN ordusunun reisi Yeşua dedi: Çarığını ayağından çıkar; çünkü üzerinde durmakta olduğun yer mukaddestir. Ve Yeşu böyle yaptı.

BAP 6

VE Eriha İsrail oğulları yüzünden sıkıca kapanmıştı; çıkan yoktu, ve giren yoktu. ² Ve RAB Yeşua dedi: Bak, Erihayı, ve kıralını, ve cesur yiğitleri, senin eline verdim. ³ Ve siz, bütün cenk adamları, çepçevre bir kere şehri dolanacaksınız. Altı gün böyle yapacaksınız. ⁴ Ve sandığın önünde yedi kâhin koç boynuzundan yedi boru taşıyacaklar; ve yedinci gün şehri yedi kere dolanacaksınız, ve kâhinler boruları çalacaklar. ⁵ Ve vaki olacak ki, onlar koç boynuzundan boruyu uzunca çaldıkları, ve siz borunun sesini işittiğiniz zaman, bütün kavm yüksek sesle bağırarak; ve şehrin duvarı olduğu yere çökecek, ve kavm,

herkes önüne doğru yürüyecek. ⁶ Ve Nun oğlu Yeşu kâhinleri çağırıp onlara dedi: Ahit sandığını kaldırın, ve RABBİN sandığının önünde yedi kâhin, koç boynuzundan yedi boru taşıyınlar. ⁷ Ve kavma dediler: Geçin, ve şehri dolanın, ve silâhlı adamlar RABBİN sandığı önünde geçsinler.

⁸ Ve vaki oldu ki, Yeşu kavma söyliyince RABBİN önünde koç boynuzundan yedi boruyu taşıyan yedi kâhin geçtiler, ve boruları çaldılar; ve RABBİN ahit sandığı onların ardından gitti. ⁹ Ve silâhlı adamlar boruları çalan kâhinlerin önünde gidiyorlardı, ve kâhinler boruları çalarak giderken dümdar da sandığın ardından gidiyordu. ¹⁰ Ve Yeşu kavma emredip dedi: Size bağırın diyeceğim güne kadar bağırıyacaksınız, ve sesinizi işittirmeyeceksiniz, ve ağzınızdan bir söz çıkmıyacak; ancak o gün bağıracaksınız. ¹¹ Ve RABBİN sandığı çepçevre bir kere şehri dolandı; ve ordugâha geldiler, ve ordugâhta gecelediler.

¹² Ve Yeşu sabahlayın erken kalktı, ve kâhinler RABBİN sandığını kaldırdılar. ¹³ Ve koç boynuzundan yedi boruyu taşıyan yedi kâhin RABBİN sandığı önünde durmadan gidiyorlardı, ve boruları çalıyorlardı; ve silâhlı adamlar onların önünde gidiyorlardı; ve kâhinler boruları çalarak giderken dümdar da RABBİN sandığı arkasında geliyordu. ¹⁴

Ve ikinci günde şehri bir kere dolandılar, ve ordugâha döndüler; altı gün böyle yaptılar.

¹⁵ Ve vaki oldu ki, yedinci günde erken, şafak sökünce kalktılar, ve şehri yedi kere bu usul üzre dolandılar; yalnız o gün şehri yedi kere dolandılar. ¹⁶ Ve vaki oldu ki, yedinci kerede, kâhinler boruları çalınca, Yeşu kavma dedi: Bağırın; çünkü RAB şehri size verdi.

¹⁷ Ve şehir, ve onda olanın hepsi RABBE tahsis edilecek, yalnız fahişe Rahab ve kendisile beraber evde olanların hepsi yaşıyacak, çünkü gönderdiğimiz ulakları sakladı.

¹⁸ Fakat siz, ancak tahsis olunandan sakının ki, tahsis ettikten sonra tahsis olunandan almiyasınız; böylece İsrailin ordugâhını lânetli edip sıkıntıya düşürmüş olursunuz. ¹⁹

Fakat bütün gümüş ve altın, ve tunç ve demir eşya RABBE mukaddestir; RABBİN hazinesine girecektir. ²⁰ Ve kavm bağırды, ve kâhinler boruları çaldılar; ve vaki oldu ki, kavm boru sesini işittikleri zaman, kavm yüksek sesle bağırдыlar, ve duvar olduğu yere çöktü, ve herkes kendi önüne doğru olarak kavm şehre çıktı, ve şehri aldılar. ²¹ Ve erkek ve kadın, genç ve ihtiyar, öküz ve koyun, ve eşek, şehirde olanların hepsini kılıçtan geçirip tamamen yok ettiler.

²² Ve Yeşu memleketi çaşıtlamış olan iki adama dedi: Fahişenin evine girin, ve ona and ettiğiniz gibi, oradan kadını ve kendisine ait olanların hepsini çıkarın. ²³ Ve gençler,

çaşıtlar, içeri girdiler, ve Rahabı, ve babasını, ve anasını, ve kardeşlerini, ve kendisine ait olan her şeyi, ve bütün akrabasını çıkardılar; ve onları İsrailin ordugâhının dışarısına koydular. ²⁴ Ve şehri ve onda olanın hepsini ateşe verdiler; yalnız gümüşü ve altını, ve tunç ve demir eşyayı RABBİN evinin hazinesine koydular. ²⁵ Fakat Yeşu fahişe Rahabı,

ve babasının ev halkını, ve kendisine ait olanların hepsini sağ bıraktı; ve kadın bugüne kadar İsrailin ortasında oturdu, çünkü Yeşunun Erihayı çaşıtlamak için göndermiş olduğu ulakları saklamıştı. ²⁶ Ve Yeşu o vakit and ederek dedi: Bu şehri, Erihayı, kalkıp bina eden adam RABBİN önünde lânetli olsun. İlk oğlu pahasına onun temelini koyacak, ve küçük oğlu pahasına onun kapılarını takacaktır. ²⁷ Ve RAB Yeşu ile beraberdi, ve onun şöhreti bütün diyara yayıldı.

BAP 7

FAKAT İsrail oğulları tahsis olunan şey hakkında hainlik ettiler; çünkü Yahuda sıptından Zerah oğlu, Zabdi oğlu, Karmi oğlu Akan tahsis olunan şeyden aldı; ve İsrail oğullarına karşı RABBİN öfkesi alevlendi.

² Ve Yeşu Erihadan, Beyt-elin şarkında, Beyt-avenin yanında olan Aya adamlar gönderip

onlara dedi: Çıkın, ve memleketi çaşıtlayın. Ve adamlar çıkıp Ayı çaşıtladılar. ³ Ve Yeşuun yanına döndüler, ve ona dediler: Bütün kavm çıkmasın; ancak iki yahut üç bin kişi kadar çıkıp Ayı vursunlar; bütün kavmı oraya kadar yorma; çünkü onlar azdırlar. ⁴ Ve oraya kavmdan üç bin kişi kadar çıktılar; ve Ay adamlarının önünde kaçtılar. ⁵ Ve Ay adamları onlardan otuz altı kişi kadar vurdular; ve onları kapının önünden Şebarime kadar kovaladılar, ve onları inişte vurdular; ve kavmin yürekleri eriyip su gibi oldu.

⁶ Ve Yeşu esvabını yırttı, ve kendisi ve İsrail ihtiyarları RABBİN sandığı önünde akşama kadar yere kapandılar, ve başları üzerine toprak saçtılar. ⁷ Ve Yeşu dedi: Ah, ya Rab Yehova, bizi Amorîlerin eline vermek, bizi yok ettirmek için bu kavmı niçin Erdenden geçirdin? keşke kanaat edip Erdenin ötesinde otursaydık! ⁸ Ah, ya Rab, İsrail düşmanlarının önünde sırtlarını çevirdikten sonra ne diyeyim! ⁹ Çünkü Kenânlılar, ve diyarın bütün halkı işitecekler, ve bizi saracaklar, ve yeryüzünden adımızı kesecekler, ve kendi büyük ismin için ne yapacaksın?

¹⁰ Ve RAB Yeşua dedi: Kalk; niçin böyle yüz üstü düşmüşsün? ¹¹ İsrail suç etti; hem onlara emrettiğim ahdimi bozdular; hem tahsis olunan şeyden aldılar, hem çaldılar, hem gizlediler; hem de eşyaları arasına koydular. ¹² Bundan dolayı İsrail oğulları düşmanlarının önünde duramıyorlar; düşmanlarının önünde sırtlarını çeviriyorlar, çünkü onlar lânetli oldular; eğer tahsis olunan şeyi aranızdan yok etmezseniz, bir daha sizinle beraber olmayacağım. ¹³ Kalk, kavmı takdis et, ve de: Yarın için kendinizi takdis edin; çünkü İsrailin Allahı RAB böyle diyor: Ey İsrail, aranızda tahsis olunan şey var; tahsis olunan şeyi aranızdan kaldırmadıkça, düşmanlarının önünde duramazsın. ¹⁴ Sabahlayın sıptlarınıza göre yaklaştırılacaksınız; ve vaki olacak ki, RABBİN tutacağı sıpt aşiretlerine göre yaklaşacak; ve RABBİN tutacağı aşiret ailelerine göre yaklaşacak; ve RABBİN tutacağı aile adamlara göre yaklaşacak. ¹⁵ Ve vaki olacak ki, tahsis olunan şeyle tutulan adam ve kendisine ait olanların hepsi ateşte yakılacaktır; çünkü RABBİN ahdini bozmuştur, ve çünkü İsrailde kötülük etmiştir.

¹⁶ Ve Yeşu sabahlayın erken kalktı, ve İsraili sıptlarına göre yaklaştırdı; ve Yahuda sıptı tutuldu; ¹⁷ ve Yahuda aşiretlerini yaklaştırdı; ve Zerahîler aşiretini tuttu; ve Zerahîler aşiretini adamlara göre yaklaştırdı; ve Zabdi tutuldu; ¹⁸ ve onun ailesini adamlara göre yaklaştırdı; ve Yahuda sıptından Zerah oğlu, Zabdi oğlu, Karmi oğlu Akan tutuldu. ¹⁹ Ve Yeşu Akana dedi: Oğlum, rica ederim, İsrailin Allahı RABBE izzet ver, ve ona itiraf et; ve ne yaptın, şimdi bana bildir, benden gizleme. ²⁰ Ve Akan Yeşua cevap verip dedi: Gerçek ben İsrailin Allahı RABBE karşı suç ettim, ve şunu bunu yaptım; ²¹ çapulda Babil işi güzel bir kaftan, ve iki yüz şekel* gümüş, ve ağırlığı elli şekel olan bir altın külçe gördüm, ve tamah edip onları aldım; ve işte, onlar çadırımın ortasında toprakta saklıdırlar, ve gümüş onun altındadır.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

²² Ve Yeşu adamlar gönderdi, ve çadıra koştular; ve işte, onun çadırında saklı idi, ve gümüş onun altında idi. ²³ Ve onları çadırın ortasından alıp Yeşua, ve bütün İsrail oğullarına getirdiler; ve RABBİN önünde yere koydular. ²⁴ Ve Yeşu, ve kendisile beraber bütün İsrail, Zerah oğlu Akani, ve gümüşü, ve kaftanı, ve altın külçesini, ve onun oğullarını, ve kızlarını, ve sığırlarını, ve eşeklerini, ve koyunlarını, ve çadırını, ve bütün malını aldılar; ve onları Akor deresine çıkardılar. ²⁵ Ve Yeşu dedi: Niçin bizi sıkıntıya düşürdün? RAB bugün seni sıkıntıya düşürecek. Ve bütün İsrail onu taşla taşladılar; ve onları ateşte yaktılar, ve onları taşla taşladılar. ²⁶ Ve onun üzerine büyük taş yığını yığdılar, bugüne kadar duruyor; ve RAB öfkesi kızgınlığından döndü. Bunun için bugüne kadar o yerin adına Akor* deresi denilir.

* *Sıkıntı.*

BAP 8

VE RAB Yeşua dedi: Korkma, ve yılgınlığa düşme; bütün cenk adamlarını kendi yanına al, ve kalk, Aya çık; işte, Ay kıralını, ve kavmını, ve şehrini, ve memleketini senin eline verdim; ² ve Aya ve kıralına, Erihaya ve onun kıralına yaptığın gibi yapacaksın; ancak mallarını ve hayvanlarını kendiniz için çapul edeceksiniz; şehre karşı arka tarafından pusu kur.

³ Ve Yeşu ile bütün cenk adamları Aya çıkmak için kalktılar; ve Yeşu otuz bin adamı, cesur yiğitleri, seçti, ve onları geceleyin gönderdi. ⁴ Ve onlara emredip dedi: İşte, şehre karşı, arka tarafında pusuda yatacaksınız; şehirden çok uzağa gitmeyin, ve hepiniz hazır durun; ⁵ ve ben, ve yanımda olan bütün kavm şehre yaklaşacağız. Ve vaki olacak ki, evelki defa olduğu gibi bize karşı çıktıkları zaman, onların önünde kaçacağız; ⁶ ve biz onları şehirden ayırıncıya kadar ardımızdan kovalıyacaklar; çünkü: Evelki defa gibi önümüzde kaçıyorlar, diyecekler; ve biz onların önünde kaçacağız; ⁷ ve siz pusudan kalkacaksınız, ve şehri alacaksınız; çünkü Allahınız RAB onu elinize verecek. ⁸ Ve vaki olacak ki, şehri ele geçirdiğiniz zaman, şehre ateş salacaksınız; RABBİN sözüne göre yapacaksınız; işte, size emir verdim. ⁹ Ve Yeşu onları gönderdi; ve pusuya girdiler; ve Beyt-el ile Ay arasında, Ayın garb tarafında oturdular; fakat Yeşu o geceyi kavmin arasında geçirdi.

¹⁰ Ve Yeşu sabahlayın erken kalktı, ve kavmı gözden geçirdi, ve kendisile kavmin ihtiyarları kavmin önünde Aya çıktılar. ¹¹ Ve kendisile beraber olan bütün cenk adamları çıktılar ve yaklaştılar, ve şehrin karşısına geldiler, ve Ayın şimal tarafında kondular; ve kendisile Ay arasında bir dere vardı. ¹² Ve beş bin kadar adam aldı, ve onları Beyt-el ile Ay arasında, şehrin garb tarafında pusuya koydu. ¹³ Ve kavmı, şehrin şimalinde olan bütün orduyu, ve şehrin garbında pusuya yatanlarını yerleştirdiler; ve Yeşu o gece derenin ortasına gitti. ¹⁴ Ve vaki oldu ki, Ay Kıralı gördüğü zaman, şehrin adamları acele edip erken kalktılar, ve kendisile bütün kavm, tam vaktinde, İsrail'e karşı Araba önünde cenge çıktılar; fakat şehrin arkasında kendisine karşı pusu olduğunu kıral bilmiyordu. ¹⁵ Ve Yeşu ile bütün İsrail kendilerinin önünde bozuluyor gibi yaptılar, ve çöl yolundan kaçtılar. ¹⁶ Ve onların ardından kovalamak için şehirde olan bütün kavm çağırıldı; ve Yeşuun ardından kovaladılar, ve şehirden çekilmiş oldular. ¹⁷ Ve Ayda ve Beyt-elde İsrailin arkasından çıkmıyan kimse kalmadı; ve şehri açık bırakıp İsrailin ardından kovaladılar.

¹⁸ Ve RAB Yeşua dedi: Elindeki kargıyı Aya doğru uzat; çünkü onu senin eline vereceğim. Ve Yeşu elindeki kargıyı şehre doğru uzattı. ¹⁹ Ve pusu acele edip yerinden kalktı, ve elini uzatınca seğirtip şehre girdiler, ve onu aldılar; ve acele ettiler ve şehre ateş saldılar. ²⁰ Ve Ay ahalisi arkalarına dönüp bakınca gördüler, ve işte, şehrin dumanı göklere çıkıyordu, ve kendilerinde ne o yana ne bu yana kaçacak güç yoktu; ve çöl yolundan kaçmakta olan kavm kovalıyanlara doğru döndü. ²¹ Ve Yeşu ile bütün İsrail pusunun şehri almış olduğunu, ve şehrin dumanı çıkmakta olduğunu görünce dönüp Ay adamlarını vurdular. ²² Öteki İsrailîler de şehirden onlara karşı çıktılar; ve onların bazıları bu tarafta ve bazıları o tarafta olmak üzere İsrailin ortasında kaldılar; ve kalanlardan ve kaçanlardan kimse bırakmayıncıya kadar onları vurdular. ²³ Ve Ay kıralını diri tuttular, ve Yeşuun yanına getirdiler.

²⁴ Ve vaki oldu ki, İsrail, kırdada, kendilerini kovalamış oldukları çölde Ay ahalisinin hepsini öldürmeği bitirdiği, ve bitinciye kadar onların hepsi kılıçtan geçirildiği zaman, bütün İsrail Aya döndüler, ve onu kılıçtan geçirdiler. ²⁵ Ve o gün erkeklerden, ve kadınlardan

düşenlerin hepsi, bütün Ay ahalisi on iki bin kişi idi. ²⁶ Çünkü bütün Ay ahalisini tamamen yok edinceye kadar Yeşu kargıyı uzatmış olan elini geri çekmedi. ²⁷ Ancak RABBİN Yeşua emrettiği sözüne göre İsrail o şehrin hayvanlarını ve mallarını kendileri için çapul ettiler. ²⁸ Ve Yeşu Ayı yaktı, ve onu bugüne kadar ebedî bir yığın, bir virane etti. ²⁹ Ve Ay kiralını ağaca astı, ve akşam vaktine kadar bıraktı; ve Yeşu güneş battığı zaman emretti, ve onun leşini ağaçtan indirdiler, ve onu şehir kapısının girilecek tarafına attılar, ve üzerine bugüne kadar bulunmakta olan büyük bir taş yığını yaptılar.

³⁰ O zaman Yeşu Ebal dağında İsrailin Allahı RABBÊ bir mezbah, ³¹ RABBİN kulu Musanın İsrail oğullarına emrettiği, Musanın şeriat kitabında yazılmış olduğu gibi üzerine kimsenin demir kaldırmadığı, yonulmamış taşlardan bir mezbah yaptı; ve onun üzerinde RABBE yakılan takdimeler arzettiler, ve selâmet takdimeleri kurban ettiler. ³² Ve Musanın İsrail oğulları önünde yazmış olduğu şeriatin bir nüshasını orada taşlar üzerine yazdı. ³³ Ve İsrail kavminin mubarek kılmak için RABBİN kulu Musanın evelden emretmiş olduğu gibi, bütün İsrail, ve ihtiyarları, ve reisleri, ve hâkimleri RABBİN ahit sandığını taşıyan kâhinlerin, Levililerin karşısında, garipler de yerliler gibi olmak üzere, sandığın bu tarafında ve öte tarafında, yarısı Gerizim dağı önünde, ve yarısı Ebal dağı önünde durdular. ³⁴ Ve ondan sonra şeriatin bütün sözlerini, bereketi ve lâneti, şeriat kitabında yazılmış olanın hepsine göre okudu. ³⁵ İsrailin bütün cemaatinin, ve kadınların ve çocukların, ve aralarında yürümekte olan gariplerin karşısında Musanın bütün emrettiklerinden Yeşuun okumadığı bir söz kalmadı.

BAP 9

VE vaki oldu ki, Erdenin ötesinde, dağlıkta, ve Şefelada, ve Libnan önünde olan büyük denizin bütün kıyısındaki kırıllar, Hittîler, ve Amorîler, Kenânlılar, Perizzîler, Hivîler, ve Yebusîler bunu işittikleri zaman; ² Yeşua ve İsraille karşı el birliğiyle cenketmek için bir araya toplandılar.

³ Fakat Gibeon ahalisi Yeşuun Erihaya ve Aya yaptığını işittikleri zaman, ⁴ onlar da hile ile davrandılar, ve gidip kendilerini elçi gibi gösterdiler, ve eşekleri için yıpranmış torbalar, ve yıpranmış ve yırtık ve bağlanmış şarap tulumları aldılar, ⁵ ve ayaklarında yıpranmış ve yamalı çarıkları, ve sırtlarında yıpranmış esvapları vardı; ve azıklarının bütün ekmekleri kurumuş ve küflenmişti. ⁶ Ve Gilgalda ordugâha, Yeşuun yanına gittiler, ve ona ve İsrail adamlarına dediler: Biz uzak bir memleketten geldik; ve şimdi bizimle bir ahit kesin. ⁷ Ve İsrail adamları Hivîlere dediler: Belki siz bizim aramızda oturuyorsunuz; ve sizinle nasıl ahit keselim? ⁸ Ve Yeşua dediler: Biz sizin kullarınız. Ve Yeşu onlara dedi: Siz kimsiniz? ve nereden geliyorsunuz? ⁹ Ve ona dediler: Senin Allahın RABBİN ismi için kulların çok uzak bir memleketten geldik; çünkü onun haberini, ve Mısırdaki yaptığı bütün şeyleri, ¹⁰ ve Erden ötesinde olan Amorîlerin iki kiralına, Heşbon kiralı Sihona, ve Aştarotta olan Başan kiralı Oga yaptığı bütün şeyleri işittik. ¹¹ Ve ihtiyarlarımız ve memleketimizin bütün ahalisi bize söyleyip dediler: Yol için elinize azık alın, ve onları karşılamak için gidin, ve onlara diyin: Biz sizin kullarınız; ve şimdi bizimle ahit kesin. ¹² Yanınıza gelmek için çıktığımız gün bu ekmeğimizi azık olarak evlerimizden sıcak almıştık; fakat şimdi, işte, kurumuş ve küflenmiştir; ¹³ ve doldurduğumuz bu şarap tulumları yeni idiler, ve işte yırtıldılar, ve yol çok uzun olduğu için esvaplarımız ve çarıklarımız eskidi. ¹⁴ Ve İsrailîler onların azığından aldılar, ve RABDEN öğüt istemediler. ¹⁵ Ve Yeşu onlarla sulh edip, onları sağ bırakmak üzere kendileriyle ahit kesti; ve cemaatin beyleri onlara and ettiler.

¹⁶ Ve onlarla ahit kestikten üç gün sonra vaki oldu ki, onların kendilerine komşu ve aralarında oturmakta olduklarını işittiler. ¹⁷ Ve İsrail oğulları göç edip üçüncü günde

onların şehirlerine vardılar. Ve şehirleri Gibeon, ve Kefira, ve Beerot, ve Kiryat-yearim idi. ¹⁸ Ve İsrail oğulları onları vurmadılar, çünkü cemaatin beyleri, İsrailin Allahı RABBİN hakkı için onlara and etmişlerdi. Ve bütün cemaat beylere karşı söylendiler. ¹⁹ Ve beylerin hepsi bütün cemaate dediler: İsrailin Allahı RABBİN hakkı için onlara and ettik; ve şimdi onlara dokunmayız. ²⁰ Onlara şöyle yaparız, ve kendilerini sağ bırakırız; yoksa onlara ettiğimiz anddan dolayı üzerimize öfke olur. ²¹ Ve beyler onlara: Sağ kalsınlar, dediler; ve beylerin onlara söyledikleri gibi bütün cemaat için odun kesen ve su çeken adamlar oldular.

²² Ve Yeşu onları çağırdı, ve onlara söyleyip dedi: Aramızda oturduğunuz halde: Biz sizden çok uzağız, diyerek niçin bizi aldattınız? ²³ Ve şimdi lânetlisiniz, ve Allahımın evi için sizden odun kesen ve su çeken köleler eksik olmayacaktır. ²⁴ Ve Yeşua cevap verip dediler: Senin Allahın RABBİN, bütün memleketi size vermek, ve memleketin bütün ahalisini önünüzden helâk etmek için kulu Musaya nasıl emir verdiği senin kullarına kuvvetle bildirildiğinden dolayı, sizin yüzünüzden canlarımız için çok korktuk, ve bu şeyi yaptık. ²⁵ Ve şimdi işte, senin elindeyiz; yapılması gözünde doğru ve iyi olanı bize yap. ²⁶ Ve onlara böyle yaptı, ve İsrail oğullarının elinden onları kurtardı, ve onları öldürmediler. ²⁷ Ve Yeşu cemaat için, ve RABBİN seçeceği yerde kendi mezbahı için, bugüne kadar onları odun kesen ve su çeken adamlar olarak o gün tayin etti.

BAP 10

VE Yeşuun Ayı almış ve onu tamamen yok etmiş, Erihaya ve onun kiralına yaptığı gibi Aya ve onun kiralına yapmış olduğunu, ve Gibeon ahalisinin İsraille sulhedip onların arasında olduklarını Yeruşalim kralı Adoni-tsedek işittiği zaman, vaki oldu ki, çok korktular, ² çünkü Gibeon kiral şehirlerinden biri gibi büyük bir şehirdi, ve çünkü Aydan büyüktü, ve bütün adamları yiğit idiler. ³ Bunun için Yeruşalim kralı Adoni-tsedek, Hebron kralı Hohama, ve Yarmut kralı Pirama, ve Lakiş kralı Yafiaya, ve Eglon kralı Debire gönderip dedi: ⁴ Yanıma çıkın, ve bana yardım edin, ve Gibeonu vuralım; çünkü Yeşu ile ve İsrail oğulları ile sulhetti. ⁵ Ve Yeruşalim kralı, Hebron kralı, Yarmut kralı, Lakiş kralı, Eglon kralı, Amorîlerin beş kralı, kendileri ve bütün orduları toplanıp çıktılar, ve Gibeon karşısında kondular, ve ona karşı cenkettiler.

⁶ Ve Gibeon adamları, Gilgala, ordugâha, Yeşua gönderip dediler: Kullarından elini çekme; çabuk yanımıza çık, ve bizi kurtar, ve bize yardım et; çünkü dağlıkta oturan Amorîlerin bütün kırılları bize karşı toplandılar. ⁷ Ve Yeşu, ve kendisile beraber bütün cenk kavmi, ve bütün cesur yiğitler Gilgaldan çıktılar. ⁸ Ve RAB Yeşua dedi: Onlardan korkma; çünkü onları senin eline verdim; onlardan kimse senin önünde durmayacaktır. ⁹ Ve Yeşu ansızın üzerlerine geldi; çünkü bütün gece Gilgaldan yukarı çıkmıştı. ¹⁰ Ve RAB onları İsrailin önünde kırdı, ve Gibeonda büyük vuruşla vurdu, ve onları Beyt-horon yokuşu yolunda kovaladı, ve onları Azekaya kadar, ve Makkedaya kadar vurdu. ¹¹ Ve vaki oldu ki, İsrail önünden kaçtıkları zaman, Beyt-horon inişinde iken Azekaya kadar RAB onların üzerine göklerden büyük taşlar attı, ve öldüler; dolu taşları ile ölenler, İsrail oğullarının kılıçla öldürdüklerinden daha çoktu.

¹² O zaman, RABBİN Amorîleri İsrail oğullarının önünde teslim ettiği gün, Yeşu RABBE söyledi; ve İsrailin gözü önünde dedi:

Dur, ey Güneş, Gibeon üzerinde;

Ve Ay, sen Ayyalon deresinde.

¹³ Ve millet düşmanlarından öç alıncıya kadar,

Güneş durdu, ve ay yerinde kaldı.

Yaşar kitabında bu yazılmış değil midir? Ve güneş göklerin ortasında durdu, ve tam bir

gün kadar batmakta acele etmedi. ¹⁴ RABBİN insan sesini işittiği o gün gibi bir gün ondan evel ve ondan sonra olmadı; çünkü RAB İsrail için cenketti.

¹⁵ O zaman Yeşu, ve kendisile beraber bütün İsrail Gilgala, ordugâha döndü.

¹⁶ Ve bu beş kiral kaçtılar, ve Makedada olan mağarada gizlendiler. ¹⁷ Ve: Beş kiral Makedada olan mağarada gizlenmiş olarak bulundular, diye Yeşua bildirildi. ¹⁸ Ve Yeşu dedi: Mağaranın ağzına büyük taşlar yuvarlayın, ve onları beklemek için yanına adamlar koyun; ¹⁹ fakat siz durmayın; düşmanlarınızın ardından kovalayın, ve geride kalanlarını vurun; onları şehirlerine girmeğe bırakmayın; çünkü Allahınız RAB onları sizin elinize verdi. ²⁰ Ve vaki oldu ki, onlar telef oluncuya kadar, ve artakalanları duvarlı şehirlere girinceye kadar, Yeşu ve İsrail oğulları onları büyük vuruşla vurmağı bitirdikleri zaman, ²¹ bütün kavm Makedada ordugâha, Yeşuun yanına selâmetle döndü; İsrail oğullarına karşı kimse ağzını açmadı.

²² O zaman Yeşu dedi: Mağaranın ağzını açın, ve bu beş kiralı mağaradan bana çıkarın.

²³ Ve öyle yaptılar, ve mağaradan bu beş kiralı, Yerusâlim kiralını, Hebron kiralını, Yarmut kiralını, Lakiş kiralını, Eglon kiralını ona çıkardılar. ²⁴ Ve vaki oldu ki, bu kıralları Yeşuun yanına çıkardıkları zaman, Yeşu bütün İsrail adamlarını çağırdı, ve kendisile giden cenk adamlarının reislerine dedi: Yaklaşın, ayaklarınızı bu kıralların boyunları üzerine koyun. Ve yaklaştılar, ve ayaklarını onların boyunları üzerine koydular. ²⁵ Ve Yeşu onlara dedi: Korkmayın, ve yılgnılığa düşmeyin; kuvvetli olun, ve yürekli olun; çünkü cenketmekte olduğunuz bütün düşmanlarınıza RAB böyle yapacaktır. ²⁶ Ve ondan sonra Yeşu onları vurup öldürdü; ve onları beş ağaç üzerine astı; ve ağaçlar üzerinde akşama kadar asılı kaldılar. ²⁷ Ve vaki oldu ki, güneş battığı zaman Yeşu emretti, ve onları ağaçların üzerinden indirdiler, ve onları gizlenmiş oldukları mağaraya attılar, ve mağaranın ağzına büyük taşlar koydular; tam bugüne kadar oradadırlar.

²⁸ Ve Yeşu o günde Makedayı aldı, ve onu ve kiralını kılıçtan geçirdi; onları ve onda olan bütün canları tamamen yok etti; artakalan kimse bırakmadı; ve Makkeda kiralına Eriha kiralına yaptığı gibi yaptı.

²⁹ Ve Yeşu, ve kendisile beraber bütün İsrail Makedadan Libnaya geçti, ve Libnaya karşı cenketti; ³⁰ ve kiralı ile beraber bunu da RAB İsrailin eline verdi; onu ve onda olan bütün canları kılıçtan geçirdi; onda artakalan kimse bırakmadı; onun kiralına da Eriha kiralına yaptığı gibi yaptı.

³¹ Ve Yeşu, ve kendisile beraber bütün İsrail Libnadan Lakişe geçti, ve onun karşısına kondu, ve onunla cenketti; ³² ve RAB Lakişi İsrailin eline verdi; ve onu ikinci günde aldı, ve Libnaya yaptığı her şeye göre, onu ve onda olan bütün canları kılıçtan geçirdi.

³³ O zaman Gezer kiralı Horam Lakişe yardım etmek için çıktı, ve Yeşu onu ve kavmını, onun kimsesini bırakmayıncuya kadar vurdu.

³⁴ Ve Yeşu, ve kendisile beraber bütün İsrail Lakişten Eglona geçti; ve onun karşısına kondular; ve ona karşı cenkettiler; ³⁵ ve onu o günde aldılar, ve onu kılıçtan geçirdiler; ve Lakişe yaptığı her şeye göre onda olan bütün canları o günde tamamen yok etti.

³⁶ Ve Yeşu, ve kendisile beraber bütün İsrail Eglondan Hebrona çıktı; ve ona karşı cenkettiler; ³⁷ ve onu aldılar, ve onu, ve kiralını, ve bütün şehirlerini, ve onda olan bütün canları kılıçtan geçirdiler; Eglona yaptığı her şeye göre, artakalan kimse bırakmadı; fakat onu ve onda olan bütün canları tamamen yok etti.

³⁸ Ve Yeşu, ve kendisile beraber bütün İsrail Debire döndü, ve ona karşı cenketti; ³⁹ ve onu, ve kiralını, ve bütün şehirlerini aldı; ve onları kılıçtan geçirdiler, ve onda olan bütün canları tamamen yok ettiler; artakalan kimse bırakmadı; Hebrona yaptığı gibi, ve Libnaya ve onun kiralına yaptığı gibi, Debire ve onun kiralına da öyle yaptı.

⁴⁰ Ve Yeşu bütün diyarı, dağlığı, ve Cenubu,* ve Şefelayı, ve yamaçları, ve bütün kırallarını vurdu; İsrailin Allahı RABBİN emrettiği gibi artakalan kimse bırakmadı, ve bütün nefes sahiplerini tamamen yok etti. ⁴¹ Ve Yeşu Kadeş-barneadan Gazaya kadar onları, ve Gibeona kadar bütün Goşen diyarını vurdu. ⁴² Ve Yeşu bir defada bütün bu kıralları, ve memleketlerini aldı; çünkü İsrailin Allahı RAB İsrail için cenketti. ⁴³ Ve Yeşu, ve kendisile beraber bütün İsrail Gilgala, ordugâha döndüler.

* İbranice, *Negeb*. Yahudanın cenup kısmı.

BAP 11

VE vaki oldu ki, Hatşor kralı Yabin bunu işittiği zaman, Madon kralı Yobaba, ve Şimron kralına, ve Akşaf kralına, ² ve şimalde, dağlıkta, ve Kinnerot cenubunda Arabada, ve Şefelada, ve garbta Dor sırtlarında olan kırallara, ³ şarkta ve garbta olan Kenânlılara ve Amorîlere ve Hittîlere, ve Perizzîlere ve dağlıkta olan Yebusîlere, ve Hermon altındaki Mitspa diyarında olan Hivîlere haber gönderdi. ⁴ Bunlar, ve kendileriyle beraber bütün orduları, çoklukça deniz kıyısındaki kum gibi, büyük kavm olarak, pek çok atlar ve cenk arabaları ile çıktılar. ⁵ Ve bütün bu kırallar birleştiler; ve İsraille cenketmek için gelip Merom suları yanında bir arada kondular.

⁶ Ve RAB Yeşua dedi: Onlardan korkma; çünkü yarın bu vakitte onların hepsini İsrailin önünde vurulmuş olarak ele vereceğim; atlarını topal edeceksin, ve cenk arabalarını ateşte yakacaksın. ⁷ Ve Yeşu, ve kendisile beraber bütün cenk kavmı, Merom suları yanında ansızın onların üzerine geldiler, ve üzerlerine düştüler. ⁸ Ve RAB onları İsrailin eline verdi, ve onları vurdular, ve büyük Saydaya kadar, ve Misrefot-maime kadar, ve şarka doğru Mitspe vadisine kadar onları kovaladılar; ve onlardan artakalan kimse bırakmayıncıya kadar onları vurdular. ⁹ Ve Yeşu onlara RABBİN kendisine dediği gibi yaptı; atlarını topal etti, ve cenk arabalarını ateşte yaktı.

¹⁰ Ve o vakit Yeşu geri döndü, ve Hatsoru aldı, ve onun kiralını kılıçla vurdu; çünkü Hatsor evelce bütün bu ülkelerin başı idi. ¹¹ Ve onda olan bütün canları kılıçtan geçirip tamamen yok ettiler; nefes sahibi bir adam bırakılmadı; ve Hatsoru ateşe verdi. ¹² Ve bu kıralların bütün şehirlerini, ve onların bütün kırallarını Yeşu aldı, ve RABBİN kulu Musanın emrettiği gibi onları kılıçtan geçirip tamamen yok etti. ¹³ Ancak Yeşuun yakmış olduğu Hatsordan başka tepecikleri üzerinde duran şehirlerden hiç birini İsrail yakmadı.

¹⁴ Ve İsrail oğulları bu şehirlerin bütün malını, ve hayvanları kendileri için çapul ettiler; fakat hepsini helâk edinciye kadar her adamı kılıçtan geçirdiler; ve nefes sahibi bir kimse bırakmadılar. ¹⁵ Kulu Musaya RABBİN emrettiği gibi, Musa da Yeşua öyle emretti; Yeşu da öyle yaptı; RABBİN Musaya emrettiği bütün şeylerden hiç birini eksik bırakmadı.

¹⁶ Ve Yeşu Seire çıkan Halak dağından, Hermon dağı altında, Libnan vadisindeki Baalgade kadar bütün bu diyarı, dağlığı, ve bütün Cenubu, ve bütün Goşen diyarını, ve Şefelayı, ve Arabayı, ve İsrail dağlığını, ve onun ovasını aldı; ¹⁷ ve onların bütün kırallarını aldı, ve onları vurup öldürdü. ¹⁸ Yeşu uzun zaman bütün bu kırallarla cenketti.

¹⁹ Gibeon ahalsi Hivîlerden başka İsrail oğulları ile sulheden bir şehir yoktu; hepsini cenk ile aldılar. ²⁰ Çünkü RABBİN Musaya emrettiği gibi onları tamamen yok etsin, onlara lûtufl olmayıp ancak kendilerini helâk etsin diye, İsraille karşı cenge çıkmak için onların yüreğini katılaştırmak RAB tarafından oldu.

²¹ Ve Yeşu o vakit geldi, ve Anakları dağlıktan, Hebrondan, Debirden, Anabdan, ve bütün Yahuda dağlığından, ve bütün İsrail dağlığından kesip attı; Yeşu onları şehirlerle beraber tamamen yok etti. ²² İsrail oğulları diyarında Anaklar kalmadı; ancak Gazada, Gatta, ve Aşdodda kaldılar. ²³ Ve RABBİN Musaya söylediği bütün şeylere göre Yeşu bütün diyarı aldı; ve Yeşu onu İsraille miras olarak, sıptlarınca kısımlarına göre verdi. Ve

memleket cenkten rahata erdi.

BAP 12

VE İsrail oğullarının vurdukları, ve gün doğusuna doğru Erden ötesinde, şarka doğru bütün Araba ile Arnon vadisinden Hermon dağına kadar memleketlerini mülk olarak aldıkları diyarın kıralları şunlardır: ² Arnon vadisi kıyısında Aroerden, vadinin ortasından, Ammon oğullarının sınırı olan Yabbok ırmağına kadar, ve Gileadın yarısına, ³ ve şarka doğru Kinnerot Denizine kadar, ve Araba Denizine, Tuz Denizine kadar, şarkta Beyt-yeşimot istikametinde ve cenuba doğru Pisga yamaçları eteklerine kadar Arabaya hükmeden ve Heşbonda oturan Amorîler kralı Sihon; ⁴ ve Aştarotta, ve Edreide oturan, Refalar bakiyesinden Başan kralı Ogun memleketi. ⁵ Ve Og Hermon dağında, ve Salekada, ve bütün Başanda Geşurîler ve Maakalılar sınırına kadar, ve Heşbon kralı Sihonun sınırı olan Gileadın yarısına kadar hükmederdi. ⁶ RABBİN kulu Musa ve İsrail oğulları onları vurdular; ve RABBİN kulu Musa onu mülk olarak Rubenîlere, ve Gadîlere, ve Manassenin yarım sıptına verdi.

⁷ Ve Libnan vadisinde olan Baal-gaddan, Seire çıkan Halak dağına kadar, Erden ötesinde garba doğru olan diyarın, Yeşu ile İsrail oğulları tarafından vurulan kıralları şunlardır (ve Yeşu onu, Hittîler, Amorîler, ve Kenânlılar, Perizzîler, Hivîler, ve Yebusîler memleketini İsrail sıptlarına, ⁸ dağlıkta ve ovada, ve Arabada ve yamaçlarda, ve çölde, ve Cenubda paylarına göre mülk olarak verdi); ⁹ Eriha kralı, bir; Beyt-elin yanında olan Ay kralı, bir; ¹⁰ Yerusâlim kralı, bir; Hebron kralı, bir; ¹¹ Yarmut kralı, bir; Lakiş kralı, bir; ¹² Eglon kralı, bir; Gezer kralı, bir; ¹³ Debir kralı, bir; Geder kralı, bir; ¹⁴ Horma kralı, bir; Arad kralı, bir; ¹⁵ Libna kralı, bir; Adullam kralı, bir; ¹⁶ Makkeda kralı, bir; Beyt-el kralı, bir; ¹⁷ Tappuah kralı, bir; Hefer kralı, bir; ¹⁸ Afek kralı, bir; Laşşaron kralı, bir; ¹⁹ Madon kralı, bir; Hatsor kralı, bir; ²⁰ Şimron-meron kralı, bir; Akşaf kralı, bir; ²¹ Taanak kralı, bir; Megiddo kralı, bir; ²² Kedeş kralı, bir; Karmelde Yokneam kralı, bir; ²³ Dor sırtında Dor kralı, bir; Gilgalda Goyim kralı, bir; ²⁴ Tirtsa kralı, bir; bütün kırallar otuz bir.

BAP 13

VE Yeşu kocamış, ve yaşta ilerlemişti; ve RAB ona dedi: Sen kocadın, ve yaşta ilerledin, ve mülk olarak alınacak pek çok yer kaldı. ² Kalan yer şudur: bütün Filistîler havalisi, ve bütün Geşur; ³ Mısır önünde olan Şihordan şimale doğru, Kenânlıların sayılan Ekron sınırına kadar; Filistîlerin beş beyleri, Gazalılar, ve Aşdodlular, Aşkelonlular, Gatlılar, ve Ekronlular, cenubta da Avlar; ⁴ Kenânlıların bütün memleketi, ve Afeke, Amorîlerin sınırına kadar Saydalılara ait olan Meara; ⁵ ve Geballılar memleketi, ve Hermon dağı eteğinde olan Baal-gaddan Hamata girilecek yere kadar, gün doğusuna doğru bütün Libnan; ⁶ Libnandan Misrefot-maime kadar bütün dağlık ahalisi, bütün Saydalılar; onları İsrail oğullarının önünden kovacağım; ancak sana emrettiğim gibi miras olarak onu İsraille kura ile böl. ⁷ Şimdi bu diyarı dokuz sıptla Manassenin yarım sıptına miras olarak böl.

⁸ Manassenin yarım sıptı ile beraber Rubenîler, ve Gadîler, Musanın Erden ötesinde şarka doğru onlara verdiği miraslarını, RABBİN kulu Musanın onlara vermiş olduğu üzere almışlardı: ⁹ Arnon vadisi kenarında olan Aroerden, ve vadinin ortasında olan şehirle Dibona kadar bütün Medeba ovası; ¹⁰ ve Ammon oğulları sınırına kadar Heşbonda saltanat süren Amorîler kralı Sihonun bütün şehirleri; ¹¹ ve Gilead, ve Geşurîler, ve Maakalılar sınırı, ve bütün Hermon dağı, ve Salekaya kadar bütün Başan; ¹² Aştarot ve Edreide saltanat süren Ogun (o Refaların bakiyesindendi) Başandaki bütün ülkesi; çünkü Musa onları vurup kovmuştu. ¹³ Fakat İsrail oğulları Geşurîleri ve Maakalıları

kovmadılar, ve Geşurîlerle Maakalılar bugüne kadar İsrail arasında oturmaktadırlar. ¹⁴ Ancak Levi sıptına miras vermedi; ona dediği gibi onun mirası İsrailin Allahı RABBİN ateşle yapılan takdimeleridir.

¹⁵ Ve Musa Ruben oğulları sıptına aşiretlerine göre verdi. ¹⁶ Ve onların sınırı Arnon vadisi kenarında olan Aroerden, ve vadinin ortasında olan şehir, ve Medeba yanında olan bütün ova; ¹⁷ Heşbon ve ovada olan onun bütün şehirleri; Dibon, ve Bamot-baal, ve Beyt-baal-meon, ¹⁸ ve Yahats, ve Kedemot, ve Mefaat, ¹⁹ ve Kiryataim, ve Sibma, ve dere dağında olan Tseretşahar, ²⁰ ve Beyt-peor, ve Pisga yamaçları, ve Beyt-yeşimot, ²¹ ve ovanın bütün şehirleri, ve Heşbondada saltanat süren Amorîler kralı Sihonun bütün ülkesi idi; onu ve Midyan beyleri, Eviyi, ve Rekemi, ve Tsuru, ve Huru, ve Rebayı, memlekette oturan Sihonun emîrlerini Musa vurdu. ²² İsrail oğulları öldürdükleri adamlarla beraber Beorun oğlu falcı Balamı da kılıçla öldürdüler. ²³ Ve Ruben oğullarının sınırı Erdenle onun kıyısı idi. Ruben oğullarının aşiretlerine göre mirası olan şehirler ve onların köyleri budur.

²⁴ Ve Musa Gad sıptına, Gad oğullarına aşiretlerine göre verdi. ²⁵ Ve onların sınırı Yazer, ve Gileadın bütün şehirleri, ve Rabba önünde olan Aroere kadar Ammon oğulları diyarının yarısı; ²⁶ ve Heşbondan Ramat-mitspe, ve Betonime kadar; ve Mahanaimden Debir sınırına kadar; ²⁷ ve derede Beyt-haram, ve Beyt-nimra, ve Sukkot, ve Tsafon, Heşbon kralı Sihonun ülkesinden geri kalanı, Erdenle onun kıyısı, şarka doğru Erden ötesinde Kinneret denizinin sonuna kadar idi. ²⁸ Gad oğullarının aşiretlerine göre mirası olan şehirler ve onların köyleri budur.

²⁹ Ve Musa Manassenin yarım sıptına miras verdi, ve Manasse oğullarının yarım sıptı için aşiretlerine göre idi. ³⁰ Ve onların sınırı Mahanaimden, bütün Başan, Başan kralı Ogun bütün ülkesi, ve Başanda olan Yairin bütün kasabaları, altmış şehir idi. ³¹ Ve Gileadın yarısı, ve Aştarot, ve Edrei, Başanda Ogun ülkesindeki şehirleri, Manasse oğlu Makir oğulları için, aşiretlerine göre Makir oğullarının yarısı için idi.

³² Eriha karşısında şarka doğru, Erdenin öte tarafında Moab ovalarında Musanın böldüğü miraslar bunlardır. ³³ Fakat Musa Levi sıptına miras vermedi; onlara söylediği gibi, onların mirası İsrailin Allahı RABDİR.

BAP 14

VE İsrail oğullarının Kenân diyarında aldıkları miraslar bunlardır, bunları kâhin Eleazar ve Nun oğlu Yeşu ve İsrail oğulları sıptlarının atalar evleri reisleri, ² RABBİN Musa vasıtası ile emrettiği gibi, dokuz sıpt ve bir sıptın yarısı için miras kurası ile onlara böldüler. ³ Çünkü Musa iki sıptla yarım sıptın mirasını Erden ötesinde vermişti; fakat onlar arasında Levililere miras vermedi. ⁴ Çünkü Yusuf oğulları iki sıpttı: Manasse ve Efraim; ve Levililere oturmak için şehirlerden başka, ve hayvanları ile malları için onların otlaklarından başka memlekette hisse vermediler. ⁵ İsrail oğulları RABBİN Musaya emrettiği gibi yaptılar, ve diyarı paylaştılar.

⁶ Ve Gilgalda Yahuda oğulları Yeşuun yanına geldiler; ve Kenizzî Yefunne oğlu Kaleb ona dedi: Kadeş-barneada RABBİN seninle benim hakkımda Allah adamı Musaya söylediği sözü biliyorsun. ⁷ RABBİN kulu Musa diyarı çayıtlamak için Kadeş-barneadan beni gönderdiği zaman kırk yaşında idim; ve ona yüreğimde olduğu gibi haber getirdim. ⁸ Fakat benimle beraber çıkmış olan kardeşlerim kavmin yüreğini erittiler; ancak ben tamamen Allahım RABBİN ardınca yürüdüm. ⁹ Ve o gün Musa and edip dedi: Ayağının bastığı diyar mutlaka sana ve senin oğullarına ebediyen miras olacaktır, çünkü tamamen Allahım RABBİN ardınca yürüdün. ¹⁰ Ve şimdi işte, İsrail çölde yürürken RAB bu sözü Musaya söylediği zamandan beri bu kırk beş yıldır, RAB söylemiş olduğu gibi beni

yaşattı; ve şimdi, işte, ben bugün seksen beş yaşındayım. ¹¹ Musanın beni gönderdiği günde olduğu kadar bugün de kuvvetliyim; o zaman kuvvetim nasıl idi ise, şimdi de cenk için, ve çıkıp girmek için kuvvetim öyledir. ¹² Ve o günde RABBİN söylediği bu dağılığı şimdi bana ver; çünkü Anakların, ve büyük ve duvarlı şehirlerin orada olduğunu sen o gün işittin; belki RAB benimle beraber olur, ve RABBİN söylediği gibi onları kovarım. ¹³ Ve Yeşu onu mubarek kıldı; ve Hebronu Yefunne oğlu Kalebe miras olarak verdi. ¹⁴ Bunun için Hebron bugüne kadar Kenizzî Yefunne oğlu Kalebin mirası oldu; çünkü o tamamen İsrail Allahı RABBİN ardınca yürüdü. ¹⁵ Ve Hebronun adı evelce Kiryat-arba idi; bu Arba Anaklar arasında en büyük adamdı. Ve diyar cenkten rahata erdi.

BAP 15

VE Yahuda oğulları sıptının aşiretlerine göre hissesi Edom sınırına, cenuba doğru, cenubun en son kısmında Tsin çölüne kadardı. ² Ve onların cenup sınırı Tuz Denizinin bittiği yerden, cenupta olan körfezdendi; ³ ve Akrabbim yokuşunun cenubuna uzanıp Tsine geçiyordu, ve Kadeş-barnea cenubundan yükseliyor ve Hetsrondan geçiyordu, ve Addara yükselip Karkaya dönüyordu; ⁴ ve Atsmona geçip Mısır vadisine çıkıyordu; ve sınırın sonları denizde idi; cenup sınırınız bu olacaktır. ⁵ Ve şark sınırı Erden ağzına kadar Tuz Denizi idi. Ve şimal tarafı sınırı Erden ağzında olan denizin körfezindendi; ⁶ ve sınır Beyt-hoglaya yükselip Beyt-araba şimalinden geçiyordu; ve sınır Ruben oğlu Bohanın taşına yükseliyordu; ⁷ ve sınır Akor vadisinden, vadinin cenubunda, Adummim yokuşu karşısında olan Gilgala doğru şimale dönerek Debire yükseliyordu; ve sınır En-şemeş sularına geçiyordu, ve onun sonları En-rogelde idiler; ⁸ ve sınır Hinnom oğlu deresinden cenuba doğru Yebusî sırtına (o Yeruşalimdir) yükseliyordu; ve sınır garba doğru Hinnom deresi önünde, şimale doğru Refaim deresinin sonunda olan dağın tepesine yükseliyordu; ⁹ ve sınır dağın tepesinden Neftoah sularının kaynağına doğru uzanıyordu, ve Efron dağılığı şehirlerine çıkıyordu; ve sınır Baalaya (o Kiryat-yearimdir) uzanıyordu; ¹⁰ ve sınır Baaladan garba doğru Seir dağına kadar dönüyordu; ve şimalden Yearim dağının (o Kesalondur) yanından geçiyordu, ve Beyt-şemeşe iniyor, ve Timnadan geçiyordu; ¹¹ ve sınır Ekron yanından şimale doğru çıkıyordu; ve sınır Şikkerona uzanıyor ve Baala dağına geçiyor, ve Yabneele çıkıyordu; ve sınırın sonları denizde idi. ¹² Ve büyük deniz ve onun kıyısı garb sınırı idi. Aşiretlerine göre Yahuda oğullarının çepçevre sınırı bu idi.

¹³ Ve RABBİN Yeşua olan emrine göre Yahuda oğulları arasında Kiryat-arbayı (o Hebrondur) hisse olarak Yefunne oğlu Kalebe verdi, bu Arba Anakın babası idi. ¹⁴ Ve Kaleb Anakın evlâdını, Şeşayı, ve Ahimanı, ve Talmayı, Anakın üç oğlunu oradan kovdu. ¹⁵ Ve oradan Debir ahalisine karşı çıktı; ve Debirin adı evelce Kiryat-seferdi. ¹⁶ Ve Kaleb dedi: Kim Kiryat-seferi vurur, ve onu alırsa, kızım Aksayı karı olarak ona vereceğim. ¹⁷ Ve onu Kalebin kardeşi Kenazın oğlu Otniel aldı; ve kızı Aksayı karı olarak ona verdi. ¹⁸ Ve vaki oldu ki, kadın ona vardığı zaman babasından bir tarla istemeğe onu teşvik etti; ve kadın eşeğinden indi; ve Kaleb ona dedi: Nen var? ¹⁹ Ve kadın dedi: Bana bir hediye ver; mademki beni Cenub diyarına koydun, bana su kaynakları da ver. Ve yukarıki kaynakları ve aşağıki kaynakları ona verdi.

²⁰ Aşiretlerine göre Yahuda oğulları sıptının mirası budur.

²¹ Ve Yahuda oğulları sıptının Edom sınırına doğru Cenubun en son kısmında olan şehirleri, Kabtseel, ve Eder, ve Yagur, ²² ve Kina, ve Dimona, ve Adada, ²³ ve Kedeş, ve Hatsor, ve İtnan, ²⁴ Zif, ve Telem, ve Bealot, ²⁵ ve Hatsor-hadatta, ve Keriyot-hetsron (o Hatsordur), ²⁶ Amam, ve Şema, ve Molada, ²⁷ ve Hatsar-gadda, ve Heşmon, ve Beyt-pelet, ²⁸ ve Hatsar-şual, ve Beer-şeba, ve Biziotya, ²⁹ Baala, ve İyim, ve Etsem, ³⁰ ve

Eltolad, ve Kesil, ve Horma, ³¹ ve Tsiklag, ve Madmanna, ve Sansanna, ³² ve Lebaot, ve Şilhim, ve Ain, ve Rimmon idiler; köyleriyle beraber bütün şehirler yirmi dokuzdur.

³³ Ovada, Eştaol, ve Tsora, ve Aşna, ³⁴ ve Zanoah, ve En-gannim, Tappuah, ve Enam, ³⁵ Yarmut, ve Adullam, Soko, ve Azeka, ³⁶ ve Şaaraim, ve Aditaim, ve Gedera, ve Gederotaim; köyleriyle beraber on dört şehir.

³⁷ Tsenan, ve Hadaşa, ve Migdal-gad, ³⁸ ve Dilean, ve Mitspe, ve Yokteel, ³⁹ Lakiş, ve Botskat, ve Eglon, ⁴⁰ ve Kabbon, ve Lahmam, ve Kitliş, ⁴¹ ve Gederot, Beyt-dagon, ve Naama, ve Makkeda; köyleriyle beraber on altı şehir.

⁴² Libna, ve Eter, ve Aşan, ⁴³ ve İfta, ve Aşna, ve Netsib, ⁴⁴ ve Keila, ve Akzib, ve Mareşa; köyleriyle beraber dokuz şehir.

⁴⁵ Kasabaları ve köyleriyle beraber Ekron; ⁴⁶ Ekrondan denize kadar köyleriyle beraber bütün Aşdod yanında olanlar.

⁴⁷ Aşdod, kasabaları ve köyleri; Mısır vadisine, ve büyük denizle onun kıyısına kadar Gaza, kasabaları ve köyleri.

⁴⁸ Ve dağlıkta, Şamir, ve Yattir, ve Soko, ⁴⁹ ve Danna, ve Kiryat-sanna (o Debirdir), ⁵⁰ ve Anab, ve Eştemo, ve Anim, ⁵¹ ve Goşen, ve Holon, ve Gilo; köyleriyle beraber on bir şehir.

⁵² Arab, ve Duma, ve Eşan, ⁵³ ve Yanim, ve Beyt-tappuah, ve Afeka, ⁵⁴ ve Humta, ve Kiryat-arba (o Hebrondur), ve Tsior; köyleriyle beraber dokuz şehir.

⁵⁵ Maon, Karmel, ve Zif, ve Yutta, ⁵⁶ ve Yizreel, ve Yokdeam, ve Zanoah, ⁵⁷ Kain, Gibeal, ve Timna; köyleriyle beraber on şehir.

⁵⁸ Halhul, Beyt-tsur, ve Gedor, ⁵⁹ ve Maarat, ve Beyt-anot, ve Eltekon; köyleriyle beraber altı şehir.

⁶⁰ Kiryat-baal (o Kiryat-yearimdir), ve Rabba; köyleriyle beraber iki şehir.

⁶¹ Çölde Beyt-araba, Middin, ve Sekaka, ⁶² ve Nibşan, ve Tuz Şehri, ve En-gedi; köyleriyle beraber altı şehir.

⁶³ Ve Yahuda oğulları Yeruşalimde oturan Yebusîleri kovamadılar; ve Yebusîler Yahuda oğulları ile beraber bugüne kadar Yeruşalimde oturuyorlar.

BAP 16

VE Yusuf oğullarına kura düştü; sınırı şarkta Eriha sularından, Eriha Erdeninden başlayarak çöle, Erihadan dağlık yolu ile, Beyt-ela yükseliyordu; ² ve Beyt-elden Luza çıkıyordu, ve Arkîler sınırına, Atarota geçiyordu; ³ ve garba doğru Yafletîler sınırına, aşağıki Beyt-horon sınırına, Gezere kadar iniyordu; ve onun sonları denizde idi. ⁴ Ve Yusuf oğulları, Manasse ve Efraim, miraslarını aldılar.

⁵ Ve Efraim oğullarının aşiretlerine göre sınırı şöyle idi: miraslarının sınırı şarka doğru, yukarıki Beyt-horona kadar Atarot-addar idi; ⁶ ve şimalde Mikmetatta sınır garba doğru çıkıyordu; ve sınır şarka doğru Taanat-şiloya dönüyordu, ve onun boyunca Yanoah şarkından geçiyordu; ⁷ ve Yanoahtan Atarota ve Naaraya iniyordu, ve Erihaya erişip Erdende bitiyordu. ⁸ Tappuahtan sınır garba doğru Kana vadisine gidiyordu; ve sonları denizde idi. ⁹ Aşiretlerine göre Efraim oğulları sıptının mirası, Manasse oğullarının mirası arasında Efraim oğulları için ayrılmış olan şehirlerle beraber, bütün şehirler ve köyleri budur. ¹⁰ Ve Gezerde oturan Kenânlıları kovmadılar; fakat Kenânlılar bugüne kadar Efraim arasında oturmaktadırlar, ve angaryacı kullar oldular.

BAP 17

VE Manasse sıptı için kura bu idi: çünkü Yusufun ilk oğlu idi. Manassenin ilki, Gileadın babası Makir cenk adamı olduğu için Gilead ve Başan onun oldu. ² Ve Manassenin geri kalan oğulları için, Abiezer oğulları için, ve Helek oğulları için, ve Asriel oğulları için, ve

Şekem oğulları için, ve Hefer oğulları için, ve Şemida oğulları için, aşiretlerine göre kura düştü; bunlar aşiretlerine göre Yusuf oğlu Manassenin erkek çocukları idi. ³ Fakat Manasse oğlu, Makir oğlu, Gilead oğlu, Hefer oğlu, Tselofhadın oğulları yoktu, ancak kızları vardı; ve kızlarının adları şunlardı: Mahla, ve Noa, Hogla, Milka, ve Tirtsa. ⁴ Ve kâhin Eleazarın, ve Nun oğlu Yeşu ile beylerin karşısına gelip dediler: Kardeşlerimiz arasında bize miras vermeği RAB Musaya emretti; ve RABBİN emrine göre babalarının kardeşleri arasında onlara miras verdi. ⁵ Ve Erden ötesinde olan Gilead ve Başan diyarından başka, Manasseye on hisse düştü; ⁶ çünkü Manasse kızları oğulları arasında miras aldılar. Ve Gilead diyarı Manassenin geri kalan oğulları içindi.

⁷ Ve Manasse sınırı Aşerden Şekem karşısında olan Mikmetata uzanıyor, ve sınır sağa, En-tappuah ahalisinin yerlerine gidiyordu. ⁸ Tappuah memleketi Manassenindi; fakat Manasse sınırında olan Tappuah şehri Efraim oğullarınındı. ⁹ Ve sınır Kana vadisinin cenubunda, vadiye iniyordu; Manassenin şehirleri arasında bu şehirler Efraimindi; ve Manassenin sınırı vadinin şimal tarafında, ve sonları denizde idi; ¹⁰ cenuba doğru Efraimin, ve şimale doğru Manassenindi, ve deniz onun sınırı idi; ve şimalden Aşere, ve şarktan İssakara erişiyorlardı. ¹¹ İssakar içinde, ve Aşer içinde Beyt-şeanle kasabaları, ve İbleamla kasabaları, ve Dor ahalisile kasabaları, ve Endor ahalisile kasabaları, ve Taanak ahalisile kasabaları, ve Megiddo ahalisile kasabaları, üç tepe Manassenindi. ¹² Ve Manasse oğulları bu şehirlerde oturanları kovamadılar; ve Kenânlılar bu diyarda oturmak istediler. ¹³ Ve vaki oldu ki, İsrail oğulları kuvvetlendiği zaman, Kenânlıları angaryacı ettiler, ve onları büsbütün kovmadılar.

¹⁴ Ve Yusuf oğulları Yeşua söyleyip dediler: Niçin miras olarak bana tek kura ve tek hisse verdin? ve ben çokluk kavmım, çünkü şimdiye kadar RAB beni mubarek kıldı. ¹⁵ Ve Yeşu onlara dedi: Eğer sen çokluk bir kavmsan, ve Efraim dağılığı sana dar geliyorsa, ormana çık, ve orada Perizzîler ve Refalar memleketinde kendin için yer aç. ¹⁶ Ve Yusuf oğulları dediler: Dağlık bize yetmiyor; ve dere diyarında, hem Beyt-şeanla kasabalarında, hem de Yizreel deresinde oturan bütün Kenânlıların demir cenk arabaları var. ¹⁷ Ve Yeşu Yusuf evine, Efraime ve Manasseye söyleyip dedi: Sen çokluk bir kavmsın, ve kuvvetin büyüktür; tek kuran olmayacak; ¹⁸ fakat dağlık senin olacak; orman olmakla beraber onu kesersin, ve onun çıkılacak yerleri senin olur; çünkü Kenânlılar kuvvetli ve demir cenk arabaları da olmakla beraber onları kovarsın.

BAP 18

VE İsrail oğullarının bütün cemaati Şiloda toplandı, ve toplanma çadırını orada kurdular; ve diyar önlerinde hükümleri altına alındı. ² Ve İsrail oğulları arasında mirasları bölünmemiş yedi sıpt kalmıştı. ³ Ve Yeşu İsrail oğullarına dedi: Atalarınızın Allahı RABBİN size verdiği diyara mülk edinmek için girmekte ne vakte kadar gevşeklik edeceksiniz? ⁴ Her sıpttan kendiniz için üç adam seçin; ve onları göndereceğim, ve kalkıp memleketi dolaşacaklar, ve miraslarına göre onu yazıp bana gelecekler. ⁵ Ve onu yedi hisseye bölecekler; Yahuda cenupta sınırında kalacak, ve Yusuf evi şimalde sınırlarında kalacaklar. ⁶ Ve siz memleketi yedi hisse olarak yazacaksınız, ve yazıyı buraya bana getireceksiniz; ve burada Allahımız RABBİN önünde sizin için kura çekeceğim. ⁷ Çünkü aranızda Levililerin hissesi yoktur, çünkü onların mirası RABBİN kâhinliğidir; ve Gad ve Ruben ve Manassenin yarım sıptı, şarka doğru, Erden ötesinde, RABBİN kulu Musanın kendilerine verdiği miraslarını aldılar.

⁸ Ve adamlar kalkıp gittiler; ve Yeşu gidenlere memleketi yazmağı emredip dedi: Gidin, memleketi dolaşın onu yazın, ve yanıma dönün; ve burada, Şiloda, RABBİN önünde sizin için kura çekeceğim. ⁹ Ve adamlar memleketin içinden geçtiler, ve şehirlerine göre

onu yedi hisse olarak kitaba yazdılar; ve Şiloda ordugâha, Yeşuun yanına geldiler. ¹⁰ Ve Yeşu Şiloda RABBİN önünde onlar için kura çekti; ve Yeşu orada İsrail oğullarına kısımlarına göre memleketi böldü.

¹¹ Ve Benyamin oğulları sıptının kurası aşiretlerine göre düştü; ve onların hissesinin sınırı Yahuda oğulları ile Yusuf oğulları arasından çıkıyordu. ¹² Ve onların sınırı şimal tarafında Erdendendi; ve şimalde sınır Eriha sırtına yükseliyordu, ve dağlıktan garba doğru yükseliyordu; ve sonları Beyt-aven çölünde idi. ¹³ Ve oradan cenuba doğru sınır Luza (o Beyt-eldir), Luz sırtına geçiyordu; ve sınır aşağıki Beyt-horonun cenubunda olan dağlıktan Atarot-addara iniyordu. ¹⁴ Ve sınır oradan uzanıyordu, ve garb tarafında cenuba doğru, Beyt-horon önünde olan dağdan cenuba doğru dönüyordu; ve onun sonları Yahuda oğullarının bir şehri olan Kiryat-baalda (o Kiryat-yearimdir) idi; garb tarafı budur. ¹⁵ Ve cenub tarafı Kiryat-yearimin en son kısmındandı; ve sınır garba doğru çıkıyordu, ve Neftoah suları pınarına çıkıyordu; ¹⁶ ve sınır şimale doğru olan Refaim deresinde, Hinnom oğlu deresinin önündeki dağın en son kısmına iniyordu; ve cenuba doğru Hinnom deresine, Yebusî sırtına iniyordu, ve En-rogele iniyordu; ¹⁷ ve şimale doğru uzanıyordu; ve En-şemeşe çıkıyordu, ve Adummim yokuşu karşısında olan Gelilota çıkıyordu; ve Ruben oğlu Bohanın taşına iniyordu; ¹⁸ ve şimale doğru Araba karşısında olan tarafa geçiyor, ve Arabaya iniyordu; ¹⁹ ve sınır şimale doğru Beyt-hogla tarafına geçiyordu; ve sınırın sonları Tuz Denizinin şimal körfezinde, Erdenin cenup ucunda idi; cenup sınırı bu idi. ²⁰ Ve şark tarafında onun sınırı Erdendi. Benyamin oğullarının aşiretine göre çepçevre sınırları ile mirası bu idi.

²¹ Ve aşiretlerine göre Benyamin oğulları sıptının şehirleri: Eriha, ve Beyt-hogla, ve Emek-ketsits, ²² ve Beyt-araba, ve Tsemaraim, ve Beyt-el, ²³ ve Avvim, ve Para, ve Ofra, ²⁴ ve Kefar-ammoni, ve Ofni, ve Geba; köyleriyle beraber on iki şehir; ²⁵ Gibeon, ve Rama, ve Beerot, ²⁶ ve Mitspe, ve Kefira, ve Motsa, ²⁷ ve Rekem, ve İrpeel, ve Tarala, ²⁸ ve Tsela, ve Elef, ve Yebusî (o Yeruşalimdir), ve Gibeat, ve Kiryat, köyleriyle beraber on dört şehir. Aşiretlerine göre Benyamin oğullarının mirası budur.

BAP 19

VE ikinci kura Şimeon için, Şimeon oğulları sıptı için aşiretlerine göre düştü; ve onların mirası Yahuda oğullarının mirası arasında idi. ² Ve Beer-şeba, yahut Şeba, ve Molada, ³ ve Hatsar-şual, ve Bala, ve Etem, ⁴ ve Eltolad, ve Betul, ve Horma, ⁵ ve Tsiklag, ve Beyt-markabot, ve Hatsar-susa, ⁶ ve Beyt-lebaot, ve Şaruhen; köyleriyle beraber on üç şehir; ⁷ Ain, Rimmon, ve Eter, ve Aşan; köyleriyle beraber dört şehir; ⁸ ve Baalat-beere, Cenubda Ramaya kadar bu şehirlerin çevresindeki bütün köyleri onların mirası idi. Aşiretlerine göre Şimeon oğulları sıptının mirası budur. ⁹ Şimeon oğullarının mirası Yahuda oğullarının hissesindendi; çünkü Yahuda oğullarının hissesi kendileri için çoktu; bundan dolayı Şimeon oğulları onların mirası arasında miras aldılar.

¹⁰ Ve üçüncü kura Zebulun oğulları için aşiretlerine göre düştü, ve onların mirasının sınırı Saride kadardı; ¹¹ ve onların sınırı Maralaya kadar garba doğru yükseliyordu, ve Dabbeşete erişiyordu; ve Yokneam karşısında olan vadiye erişiyordu; ¹² ve Saridden şarka, gün doğusuna doğru Kislot-tabor sınırına dönüyordu; ve Daberata çıkıyor, ve Yafiaya yükseliyordu; ¹³ oradan şarka doğru Gat-hefere, Et-katsine geçiyordu; ve Neaya uzanan Rimmona çıkıyordu; ¹⁴ ve şimale doğru sınır Hannatona dönüyordu; ve sonları İftah-el deresinde idi; ¹⁵ ve Kattat, ve Nahalal, ve Şimron, ve İdala, ve Beytlehem; köyleriyle beraber on iki şehir. ¹⁶ Aşiretlerine göre Zebulun oğullarının mirası köyleriyle beraber bu şehirlerdi.

¹⁷ Dördüncü kura İssakar için, İssakar oğulları için aşiretlerine göre düştü. ¹⁸ Ve onların

sınırı Yizreel, ve Kesullot, ve Şunem, ¹⁹ ve Hafaraim, ve Şion, ve Anaharat, ²⁰ ve Rabbit, ve Kişion, ve Ebets, ²¹ ve Remet, ve En-gannim, ve En-hadda, ve Beyt-patsets idi, ²² ve sınır Tabora, ve Şahatsumaya, ve Beyt-şemeşe erişiyordu; ve sınırlarının sonları Erdende idi; köylerle beraber on altı şehirdi. ²³ Aşiretlerine göre İssakar oğulları sıptının mirası, köyleri ile beraber şehirleri budur.

²⁴ Ve beşinci kura Aşer oğulları sıptı için aşiretlerine göre düştü. ²⁵ Ve onların sınırı Helkat, ve Hali, ve Beten, ve Akşaf, ²⁶ ve Allammelek, ve Amad, ve Mişal idi; ve garba doğru Karmele, ve Şihor-libnata erişiyordu; ²⁷ ve gün doğusuna doğru Beyt-dagona dönüyordu, ve Zebuluna, ve İftah-el deresine, şimale doğru Beyt-emeke, ve Neiele erişiyordu; ve sol taraftan Kabula, ²⁸ ve Ebrona, Rehoba, ve Hammona, ve Kanaya büyük Saydaya kadar çıkıyordu; ²⁹ ve sınır Ramaya, ve duvarlı Sur şehrine dönüyordu; ve sınır Hosaya dönüyordu; ve sonları Akzib havalisinde denizde idi; ³⁰ ve Umma, ve Afek, ve Rehob; köylerle beraber yirmi iki şehir. ³¹ Aşiretlerine göre Aşer oğulları sıptının mirası budur, köylerle beraber bu şehirlerdir.

³² Altıncı kura Naftali oğulları için, aşiretlerine göre Naftali oğullarına düştü. ³³ Ve onların sınırı Heleften Tsaananimdeki meşe ağacından ve Adaminekebden, ve Yabneelden Lakkuma kadardı; ve sonları Erdende idi; ³⁴ ve sınır garba doğru Aznot-tabora dönüyordu, ve oradan Hukkoka çıkıyordu; ve cenupta Zebuluna, ve garbta Aşere, ve gün doğusuna doğru Erdende Yahudaya erişiyordu. ³⁵ Ve duvarlı şehirler, Tsiddim, Tser, ve Hammat, Rakkat, ve Kinneret, ³⁶ ve Adama, ve Rama, ve Hatsor, ³⁷ ve Kedeş, ve Edrei, ve Enhatsor, ³⁸ ve İron, ve Migdal-el, Horem, ve Beyt-anat, ve Beyt-şemeşti; köyleri ile beraber on dokuz şehir. ³⁹ Aşiretlerine göre Naftali oğulları sıptının mirası, köylerle beraber şehirleri bu idi.

⁴⁰ Yedinci kura Dan oğulları sıptı için aşiretlerine göre düştü. ⁴¹ Ve miraslarının sınırı Tsora, ve Eştaol, ve İr-şemeş, ⁴² ve Şaalabbin, ve Ayyalon, ve İtla, ⁴³ ve Elon, ve Timna, ve Ekron, ⁴⁴ ve Elteke, ve Gibbeton, ve Baalat, ⁴⁵ ve Yehud, ve Bene-berak, ve Gattimmon, ⁴⁶ ve Me-yarkon, ve Yafa karşısında olan sınırı ile Rakkondur. ⁴⁷ Ve Dan oğullarının sınırı kendilerine dar geldi; ve Dan oğulları çıktılar, ve Leşemle cenkettiler, ve onu alıp kılıçtan geçirdiler, ve onu mülk edinip onda oturdular. ve ataları Danın adına göre Leşeme Dan adını koydular. ⁴⁸ Aşiretlerine göre Dan oğulları sıptının mirası bu idi; köylerle beraber bu şehirlerdi.

⁴⁹ Ve diyarı sınırlarına göre miras olarak bölmeği bitirdiler; ve İsrail oğulları Nun oğlu Yeşua aralarında miras verdiler; ⁵⁰ RABBİN emrine göre istediği şehri, Efraim dağılığında Timnat-serahı kendisine verdiler; ve şehri bina edip onda oturdu.

⁵¹ Şiloda, RABBİN önünde, toplanma çadırı kapısında, kâhin Eleazarın, ve Nun oğlu Yeşuun, ve İsrail oğulları sıptlarının atalar evleri başlarının kura ile böldükleri miraslar bunlardır. Ve diyarı paylaşmağı bitirdiler.

BAP 20

VE RAB Yeşua söyliyip dedi: ² İsrail oğullarına söyliyip de: Musa vasıtası ile size söylemiş olduğum sığınacak şehirleri kendinize seçin, ³ ta ki, bilmiyerek yanlışlıkla bir canı vuran katil oraya kaçsın; ve sizin için kan öcünü alandan sığınacak yer olacaklar. ⁴ Ve o, bu şehirlerden birine kaçacaktır, ve şehir kapısının girilecek yerinde duracak, ve davasını o şehrin ihtiyarlarına anlatacak; ve onu şehre, kendilerinin yanına alacaklar, ve ona yer verecekler, ve onlarla oturacak. ⁵ Ve eğer kan öcünü alan onun ardını kovalarsa, o zaman adam öldüreni onun eline vermeyecekler; çünkü komşusunu bilmiyerek vurmuştur, ve ondan evelce nefret etmiyordu. ⁶ Ve cemaatin önünde hüküm için duruncuya kadar, o günlerde olan büyük kâhinin ölümüne kadar, o şehirde oturacak; o

zaman adam öldüren dönecek, ve kendi şehrine, ve kendi evine, kaçtığı şehre gelecektir.

⁷ Ve Galilede, Naftali dağılığında Kedeşi, ve Efraim dağılığında Şekemi, ve Yahuda dağılığında Kiryat-arbayı (o Hebrondur) ayırdılar. ⁸ Ve Erden ötesinde, Eriha karşısında şarka doğru, Ruben sıptından, ovadaki çölde Betseri, ve Gad sıptından Gileadda Ramotu, ve Manasse sıptından Başanda Golanı ayırdılar. ⁹ Yanlılıkla can vuran herkes oraya kaçsın, ve cemaatin önünde duruncıya kadar kan öcünü alanın elile ölmesin diye, bütün İsrail oğulları için, ve aralarında misafir olan garip için tayin olunan şehirler bunlardı.

BAP 21

O zaman Levililer ataları evlerinin başları, kâhin Eleazara, ve Nun oğlu Yeşua, ve İsrail oğulları sıptlarının atalar evleri başlarına yaklaştılar; ² ve Kenân diyarında Şiloda onlara söyliyip dediler: RAB Musa vasıtası ile bize oturmak için şehirler, ve hayvanlarımız için onların otlaklarını vermeği emretti. ³ Ve İsrail oğulları RABBİN emrine göre kendi miraslarından şu şehirleri ve onların otlaklarını Levililere verdiler.

⁴ Ve Kohatîler aşiretleri için kura düştü. Ve Levililerden olan kâhin Harun oğullarına Yahuda sıptından, ve Şimeonîler sıptından, ve Benyamin sıptından kura ile on üç şehir düştü.

⁵ Ve Kohat oğullarından artakalanlara Efraim sıptı aşiretlerinden, ve Dan sıptından, ve Manassenin yarım sıptından kura ile on şehir düştü.

⁶ Ve Gerşon oğullarına İssakar sıptı aşiretlerinden, ve Aşer sıptından, ve Naftali sıptından, ve Başanda Manassenin yarım sıptından kura ile on üç şehir düştü.

⁷ Aşiretlerine göre Merari oğullarına Ruben sıptından, ve Gad sıptından, ve Zebulun sıptından on iki şehir düştü.

⁸ Ve İsrail oğulları Musa vasıtası ile RABBİN emrettiği gibi bu şehirleri ve onların otlaklarını kura ile Levililere verdiler. ⁹ Ve Yahuda oğulları sıptından ve Şimeon oğulları sıptından adları ile söylenen şu şehirleri verdiler; ¹⁰ ve bunlar Levi oğullarından olan Kohatîler aşiretlerinden Harun oğulları içindiler; çünkü ilk kura onlarını. ¹¹ Ve Yahuda dağılığında, Anakın babası Arbanın şehri Kiryat-arbayı (o Hebrondur) ve çevresinde olan otlığını onlara verdiler. ¹² Fakat şehrin tarlalarını, ve onun köylerini Yefunne oğlu Kalebe mülkü olarak verdiler.

¹³ Ve kâhin Harun oğullarına, adam öldüren için sığınacak şehir olan Hebronla otlığını, ve Libna ile otlığını, ¹⁴ ve Yattir ile otlığını, ve Eştemoa ile otlığını, ¹⁵ ve Holonla otlığını, ve Debirle otlığını, ¹⁶ ve Ainle otlığını, ve Yutta ile otlığını, ve Beyt-şemeşle otlığını verdiler; bu iki sıpttan dokuz şehir. ¹⁷ Ve Benyamin sıptından Gibeonla otlığını, Geba ile otlığını, ¹⁸ Anatotla otlığını, ve Almonla otlığını; dört şehir. ¹⁹ Harun oğullarının, kâhinlerin, bütün şehirleri otlakları ile on üç şehirdi.

²⁰ Ve Kohat oğulları aşiretleri, Kohat oğullarından kalan Levililere gelince, onların kuralarına düşen şehirler Efraim sıptındandı. ²¹ Ve onlara adam öldüren için sığınacak şehir olan Efraim dağılığındaki Şekemle otlığını, ve Gezerle otlığını, ²² ve Kibtsaimle otlığını, ve Beyt-horonla otlığını verdiler; dört şehir. ²³ Ve Dan sıptından Elteke ile otlığını, Gibbetonla otlığını, Ayyalonla otlığını, Gat-rimmonla otlığını; dört şehir. ²⁴ Ve Manasse yarım sıptından, Taanakla otlığını, ²⁵ ve Gat-rimmonla otlığını; iki şehir. ²⁶ Geri kalan Kohat oğulları aşiretlerinin bütün şehirleri otlakları ile on şehirdi.

²⁷ Ve Levililer aşiretlerinden Gerşon oğullarına Manassenin yarım sıptından adam öldüren için sığınacak şehir olan Başandaki Golanla otlığını, ve Be-eştera ile otlığını; iki şehir. ²⁸ Ve İssakar sıptından Kişionla otlığını, Daberatla otlığını, ²⁹ Yarmutla otlığını,

En-gannimle otağını; dört şehir. ³⁰ Ve Aşer sıptından Mişalla otağını, Abdonla otağını, ³¹ Helkatla otağını, ve Rehobla otağını; dört şehir. ³² Ve Naftali sıptından adam öldüren için sığınacak şehir olan Galiledeki Kedeşle otağını, ve Hammot-dorla otağını ve Kartanla otağını; üç şehir. ³³ Aşiretlerine göre Gerşonîlerin bütün şehirleri otlakları ile on üç şehirdi.

³⁴ Ve Merari oğulları aşiretlerine, geri kalan Levililere, Zebulun sıptından Yokneamla otağını, ve Karta ile otağını, ³⁵ Dimna ile otağını, Nahalal ile otağını; dört şehir. ³⁶ Ve Ruben sıptından Betserle otağını, Yahatsla otağını, ³⁷ Kedemotla otağını, ve Mefaatla otağını; dört şehir. ³⁸ Ve Gad sıptından adam öldüren için sığınacak şehir olan Gileaddaki Ramotla otağını, ve Mahanaimle otağını. ³⁹ Heşbonla otağını, Yazerle otağını; hepsi dört şehir. ⁴⁰ Bunların hepsi, aşiretlerine göre Merari oğullarının, Levililer aşiretlerinden geri kalanların şehirleridir; ve onların kurasına düşen on iki şehirdi.

⁴¹ İsrail oğullarının mülkü arasında Levililerin bütün şehirleri otlakları ile beraber kırk sekiz şehirdi. ⁴² Bu şehirlerin her birinin etrafında otlakları vardı; bütün bu şehirler böyle idiler.

⁴³ Ve RAB atalarına vermeği and ettiği bütün diyarı İsraille verdi; ve onu mülk edindiler, ve onda oturdular. ⁴⁴ Ve RAB atalarına and ettiği her şeye göre onlara her taraftan rahat verdi, ve bütün düşmanlarından kimse onların önünde durmadı; RAB bütün düşmanlarını onların eline verdi. ⁴⁵ RABBİN İsrail evine söylemiş olduğu bütün iyi sözlerden hiç bir söz boşa çıkmadı; hepsi oldu.

BAP 22

O zaman Yeşu Rubenîleri ve Gadîleri, ve Manassenin yarım sıptını çağırды, ² ve onlara dedi: Siz RABBİN kulu Musanın size emrettiği her şeyi tuttunuz, size emrettiğim her şeyde sözümü dinlediniz; ³ bugüne kadar bu uzun zamanda kardeşlerinizi bırakmadınız, ve Allahınız RABBİN üzerinize vacip olan emrini tuttunuz. ⁴ Ve şimdi Allahınız RAB kardeşlerinize söylediği gibi onlara rahat verdi; ve şimdi dönüp, RABBİN kulu Musanın Erden ötesinde size vermiş olduğu mülkünüz olan diyara, çadırlarınıza gidin. ⁵ Ancak Allahınız RABBİ sevmek, ve onun bütün yollarında yürümek, ve emirlerini tutmak, ve ona bağlanmak, ve bütün yüreğinizle ve bütün canınızla ona kulluk etmek için, RABBİN kulu Musanın size emrettiği emri ve şeriatı yapmağa çok dikkat edin. ⁶ Ve Yeşu onları mübarek kılıp gönderdi; ve çadırlarına gittiler.

⁷ Ve Manassenin yarım sıptına Musa Başanda miras vermişti; fakat obir yarımına Yeşu, Erden ötesinde garba doğru, kardeşleri arasında miras verdi. Ve Yeşu onları çadırlarına gönderdiği zaman da kendilerini mübarek kıldı, ⁸ ve onlara söyleyip dedi: Çadırlarınıza çok zenginlikle, ve gayet çok hayvanlarla, gümüşle, ve altınla, ve tunçla, ve demirle, ve gayet çok esvaplarla dönün; düşmanlarınızdan ettiğiniz çapulu kardeşlerinizle paylaşın. ⁹ Ve Ruben oğulları, ve Gad oğulları ve Manassenin yarım sıptı, Kenân diyarındaki Şilodan İsrail oğullarının yanından döndüler, ve RABBİN emrine göre Musa vasıtası ile mülk edinmiş oldukları Gilead diyarına, mülkleri olan diyara gitmek üzere yola çıktılar.

¹⁰ Ve Erdenin Kenân diyarında olan havalisine geldiler, ve Ruben oğulları, ve Gad oğulları, ve Manassenin yarım sıptı orada, Erdenin yanında bir mezbah, görülüşü büyük bir mezbah yaptılar. ¹¹ Ve: İşte, Ruben oğulları, ve Gad oğulları, ve Manassenin yarım sıptı, Kenân diyarının ön tarafında, Erden havalisinde, İsrail oğullarına ait olan tarafta bir mezbah yaptılar, diye söylendiğini İsrail oğulları işittiler. ¹² Ve İsrail oğulları bunu işitince onlara karşı cenge çıkmak için İsrail oğullarının bütün cemaati Şiloda toplandılar.

¹³ Ve İsrail oğulları Gilead diyarına, Ruben oğullarına, ve Gad oğullarına, ve Manassenin yarım sıptına kâhin Eleazar oğlu Finehası, ¹⁴ ve onunla beraber İsrail sıptlarının her biri

için, her ata evi için bir reis olmak üzere on beyi gönderdiler; ve bunlardan her biri İsrail binleri arasında ataları evlerinin reisi idi. ¹⁵ Ve Gilead diyarına, Ruben oğullarına, ve Gad oğullarına, ve Manassenin yarım sıptına geldiler, ve onlarla söyleşip dediler: ¹⁶ RABBİN bütün cemaati şöyle diyorlar: Bugün RABBİN ardınca yürümekten dönmek için, bugün RABBE karşı isyan etmek için kendinize bir mezbah yapmakla İsrail Allahına karşı ettiğiniz bu hainlik nedir? ¹⁷ RABBİN cemaati üzerine belâ gelmiş olmakla beraber, bugüne kadar kendimizi tathir etmediğimiz Peor fesadı bizim için az mı geliyor da, ¹⁸ bugün RABBİN ardınca yürümekten dönüyorsunuz? Ve vaki olacak ki, bugün RABBE karşı isyan ettiğinizden dolayı yarın İsrailin bütün cemaatine öfkelenecek. ¹⁹ Fakat, eğer mülkünüz olan diyar murdarsa, RABBİN meskeninin durduğu RABBİN mülkü olan diyara geçin, ve bizim aramızda mülk edinin; ve Allahımız RABBİN mezbahından başka kendinize mezbah yapmakla RABBE karşı isyan etmeyin, ve bize karşı isyan etmeyin. ²⁰ Zerah oğlu Akan tahsis olunan şeyde hainlik etmedi mi? ve bütün İsrail cemaati üzerine öfke oldu; ve o adam günahında yalnız başına mahvolmadı.

²¹ Ve Ruben oğulları, ve Gad oğulları, ve Manassenin yarım sıptı, İsrail binlerinin başlarına söyleyip cevap verdiler: ²² Kadîr, Allah, Yehova, Kadîr, Allah, Yehova, o bilir; İsrail de bilecek; eğer isyanla, ve eğer RABBE karşı hainlikle ise (bugün bizi kurtarma), ²³ RABBİN ardınca yürümekten dönmek için, ve eğer mezbah üzerinde yakılan takdime ve ekmek takdimesi arzetmek için, ve üzerinde selâmet kurbanları takdim etmek için kendimize mezbah yaptıksa, ²⁴ ve eğer bunu korkudan ve bir maksatla yapmadıksa, RAB kendisi arasın; çünkü biz dedik: Yarın sizin oğullarınız bizim oğullarımıza: İsrailin Allahı RAB ile sizin ne işiniz var? ²⁵ çünkü, ey Ruben oğulları ve Gad oğulları, RAB sizinle bizim aramızda Erdeni sınır koydu; RABDE sizin hisseniz yoktur, diyebilirler, ve sizin oğullarınız bizim oğullarımızı RABDEN korkmaktan döndürebilirlerdi. ²⁶ Bunun için dedik: Şimdi kendimize bir mezbah bina etmeğe hazırlanalım, yakılan takdime için, kurban için değil, ²⁷ ancak bizimle sizin aranızda, ve bizden sonra zürriyetlerimiz arasında şahit olacaktır, ta ki, RABBİN hizmetini yakılan takdimelerimizle, ve kurbanlarımızla, ve selâmet takdimelerimizle kendi önünde yapalım; ve sizin oğullarınız yarın bizim oğullarımıza: RABDE sizin hisseniz yoktur, demesinler. ²⁸ Ve dedik: Vaki olacak ki, bize, yahut yarın zürriyetlerimize böyle diyecekleri zaman biz diyeceğiz: Atalarımızın yaptığı RABBİN mezbahının örneğine bakın; yakılan takdimeler için, ve kurban için değil, ancak sizinle bizim aramızda şahittir. ²⁹ RABBE karşı isyan etmek, ve bugün RABBİN ardınca yürümekten dönmek, yakılan takdime için, ekmek takdimesi için, ve kurban için, Allahımız RABBİN meskeni önünde olan kendi mezbahından başka mezbah yapmak bizden uzak olsun.

³⁰ Ve Ruben oğullarının ve Gad oğullarının ve Manasse oğullarının söyledikleri sözleri kâhin Finehas, ve onunla beraber olan cemaat beyleri, İsrail binlerinin başları işittikleri zaman gözlerine iyi göründü. ³¹ Ve kâhin Eleazar oğlu Finehas, Ruben oğullarına ve Gad oğullarına ve Manasse oğullarına dedi: Bugün biliyoruz ki, RAB aramızdadır, çünkü RABBE karşı bu hainliği etmediniz; şimdi RABBİN elinden İsrail oğullarını kurtardınız. ³² Ve kâhin Eleazar oğlu Finehas, ve beyler Ruben oğullarının yanından ve Gad oğullarının yanından, Gilead diyarından Kenân diyarına, İsrail oğullarının yanına döndüler, ve onlara haber getirdiler. ³³ Ve bu şey İsrail oğullarının gözünde iyi göründü; ve İsrail oğulları Allahı takdis ettiler, ve onlara karşı cenge çıkmak, Ruben oğulları ile Gad oğullarının oturmakta oldukları memleketi harap etmek için bir daha söylemediler. ³⁴ Ve Ruben oğulları ve Gad oğulları mezbahın adını Ed* koydular; çünkü: Yehova Allah olduğuna aramızda o şahittir, dediler.

* Şahitlik.

BAP 23

VE vaki oldu ki, uzun zamanlardan sonra RAB İsrail'e çepçevre düşmanlarından rahat verdiği, ve Yeşu kocamış ve yaşta ilerlemiş olduğu zaman; ² Yeşu bütün İsrail ihtiyarlarını, ve başlarını, ve hâkimlerini, ve reislerini çağırdı, ve onlara dedi: Ben kocadım, ve yaşta ilerledim; ³ Allahınız RABBİN sizin uğrunuzda bütün bu milletlere yaptığını gördünüz; çünkü sizin için cenk eden Allahınız RABDİR. ⁴ İşte, Erdenden batıya doğru büyük denize kadar kırmış olduğum bütün milletlerle beraber bu kalan milletleri sıptlarınız için miras olarak kura ile böldüm. ⁵ Ve Allahınız RAB onları önünüzden süpürecek, ve gözünüzün önünden onları kovacaktır; ve Allahınız RABBİN size söylediği gibi onların diyarını mülk edineceksiniz. ⁶ Ve Musanın Tevrat kitabında yazılmış olan her şeyi tutmak ve yapmak için çok yürekli olun, ta ki, ondan sağa ve sola sapmıyasınız; ⁷ ve sizinle kalan bu milletler arasına karışmıyasınız; ve ilâhlarının ismini anmıyasınız, ve onlarla and ettirmiyesiniz, onlara kulluk etmiyesiniz, ve onlara iğilmiyesiniz; ⁸ fakat bugüne kadar ettiğiniz gibi Allahınız RABBE yapışasınız. ⁹ Çünkü RAB önünüzden büyük ve kuvvetli milletler kovdu; fakat siz, bugüne kadar sizin önünüzde kimse durmadı. ¹⁰ Sizden bir kişi bin kişiyi kovalıyacaktır; çünkü Allahınız RAB, size söylediği gibi, sizin için cenk eden odur. ¹¹ Ve Allahınız RABBİ sevmekte çok dikkatli olun. ¹² Çünkü eğer geri dönerseniz, sizinle bu kalanlara, bu milletlerden artakalanlara bağlanırsanız, ve onlarla hısımlık ederseniz, ve onlar size ve siz onlara karışırsanız; ¹³ iyi bilin ki, Allahınız RAB bu milletleri gözünüzün önünden artık kovmıyacaktır; ve siz, Allahınız RABBİN size verdiği bu iyi toprak üzerinden yok oluncuya kadar, onlar sizin için kement ve tuzak, ve böğürlerinizde üğendire, ve gözlerinizde diken olacaklardır.

¹⁴ Ve işte, ben bugün bütün dünyanın gittiği yola gidiyorum; ve bütün yüreklerinizde ve bütün canlarınızda biliyorsunuz ki, Allahınız RABBİN hakkınızda söylediği bütün iyi şeylerden hiç bir şey boşa çıkmadı; size hepsi oldu, ondan hiç bir şey boşa çıkmadı. ¹⁵ Ve vaki olacak ki, Allahınız RABBİN size söylediği bütün iyi şeyler hakkınızda vaki olduğu gibi, Allahınız RABBİN size verdiği bu iyi toprak üzerinden sizi helâk edinceye kadar bütün kötü şeyleri de RAB böylece üzerinize getirecektir. ¹⁶ Allahınız RABBİN size emrettiği ahdini bozduğunuz, ve gidip başka ilâhlara kulluk ettiğiniz, ve onlara iğildiğiniz zaman, RABBİN öfkesi size karşı alevlenecek, ve size verdiği iyi diyar üzerinden çabucak yok olacaksınız.

BAP 24

VE Yeşu İsrailin bütün sıptlarını Şekeme topladı, ve İsrailin ihtiyarlarını, ve başlarını, ve hâkimlerini, ve reislerini çağırdı; ve Allahın önünde durdular. ² Ve Yeşu bütün kavma dedi: İsrailin Allahı RAB böyle diyor: İbrahim'in babası ve Nahorun babası Terah, atalarınız eski zamanda Irmağın öte tarafında otururlardı; ve başka ilâhlara kulluk ederlerdi. ³ Ve atanız İbrahimi Irmağın öte tarafından aldım, ve onu bütün Kenân diyarında yürüttüm, ve zürriyetini çoğalttım, ve kendisine İshakı verdim. ⁴ Ve İshaka Yakubu ve Esavı verdim; ve Esava mülk edinmesi için Seir dağına verdim; ve Yakupla oğulları Mısıra indiler. ⁵ Ve Musa ile Harunu gönderdim, ve Mısırın ortasında yaptığım şeylerle onu vurdum; ve sonra sizi çıkardım. ⁶ Ve atalarınızı Mısırdan çıkardım; ve denize geldiniz; ve Mısırlılar Kızıl Denize kadar cenk arabaları ile ve atlılar ile atalarınızın ardını kovaladılar. ⁷ Ve onlar RABBE feryat edince, Mısırlılarla sizin aranızda karanlık koydu, ve onların üzerine denizi getirdi, ve onları örttü; ve Mısırdaki yaptığım şeyleri gözleriniz gördüler; ve uzun zaman çölde oturdunuz. ⁸ Ve sizi Erden ötesinde oturan

Amorîler diyarına getirdim; ve sizinle cenkettiler; ve onları elinize verdim, ve onların memleketini mülk olarak aldınız; ve önünüzden onları helâk ettim. ⁹ Ve Moab kralı Tsippor oğlu Balak kalktı ve İsraille cenketti, ve gönderip Beor oğlu Balamı size lânet etmek için çağırdı; ¹⁰ fakat Balamı dinlemek istemedim; o da sizi ancak mubarek kıldı; ve sizi onun elinden azat ettim. ¹¹ Ve Erdenden geçip Erihaya geldiniz; ve Eriha erleri, Amorîler, ve Perizzîler, ve Kenânlılar, ve Hittîler, ve Girgaşîler, Hivîler, ve Yebusîler size karşı cenkettiler; ve onları elinize verdim. ¹² Ve önünüzden eşek arısını gönderdim, ve onları, Amorîlerin iki kiralını, önünüzden o kovaladı; senin kılıcınla ve senin yayınla olmadı. ¹³ Ve üzerinde işlemediğiniz bir diyarı, ve bina etmediğiniz şehirleri size verdim, ve onlarda oturuyorsunuz; dikmediğiniz bağlardan ve zeytinliklerden yiyorsunuz.

¹⁴ Ve şimdi RABDEN korkun, ve kemalde ve hakikatte ona kulluk edin; ve Irmağın öte tarafında, ve Mısırdaki atalarınızın kulluk ettiği ilâhları atın; ve RABBE kulluk edin. ¹⁵ Ve eğer RABBE kulluk etmek gözünüzde kötü ise, atalarınızın kulluk ettikleri İrmak ötesindeki ilâhlara mı, yahut memleketlerinde oturduğunuz Amorîlerin ilâhlarına mı, kime kulluk edeceğinizi bugün seçin; fakat ben ve evim halkı, biz RABBE kulluk edeceğiz.

¹⁶ Ve kavm cevap verip dedi: Başka ilâhlara kulluk etmek için RABBİ bırakmak bizden uzak olsun; ¹⁷ çünkü Allahımız RAB, bizi ve atalarımızı Mısır diyarından, kölelik evinden çıkaran, ve gözümüzün önünde bu büyük alâmetleri yapan, ve yürüdüğümüz bütün yolda, ve ortasından geçtiğimiz bütün kavmlar arasında bizi tutan odur; ¹⁸ ve RAB bütün kavmları, memlekette oturan Amorîleri önümüzden kovdu; biz de RABBE kulluk edeceğiz; çünkü o Allahımızdır.

¹⁹ Ve Yeşu kavma dedi: RABBE kulluk edemezsiniz; çünkü o mukaddes Allaktır; o kıskanç Allaktır; günahlarınızı ve suçlarınızı bağışlamıyacaktır. ²⁰ Eğer RABBİ bırakırsanız ve yabancı ilâhlara kulluk ederseniz, o zaman size iyilik etmişken dönecek ve size kötülük edecek, ve sizi bitirecektir. ²¹ Ve kavm Yeşua dedi: Hayır, ancak RABBE kulluk edeceğiz. ²² Ve Yeşu kavma dedi: Kendisine kulluk etmek üzere RABBİ seçtiğinizde siz kendinize karşı şahitsiniz. Ve: Biz şahidiz, dediler. ²³ Ve Yeşu dedi: Öyle ise şimdi aranızda olan yabancı ilâhları atın, ve yüreğinizi İsrailin Allahı RABBE meylettirin. ²⁴ Ve kavm Yeşua dediler: Allahımız RABBE kulluk edeceğiz, ve onun sözünü dinliyeceğiz. ²⁵ Ve Yeşu o gün kavmla ahdedti, ve Şekemde onlara kanun ve hüküm koydu. ²⁶ Ve Yeşu bu sözleri Allahın şeriat kitabına yazdı; ve büyük bir taş aldı, ve onu orada, RABBİN makdisi yanında olan meşe ağacı altında yere dikti. ²⁷ Ve Yeşu bütün kavma dedi: İşte, bu taş bize karşı şahit olacak; çünkü RABBİN bize söylediği bütün sözlerini o işitti; ve Allahınızı inkâr etmiyesiniz diye size karşı şahit olacaktır. ²⁸ Ve Yeşu kavmı, herkesi kendi mirasına gönderdi.

²⁹ Ve vaki oldu ki, bu şeylerden sonra, RABBİN kulu Nun oğlu Yeşu yüz on yaşında olarak öldü. ³⁰ Ve onu Efraim dağılığında, Gaaş dağının şimalinde olan Timnat-serahda, kendi mirasının sınırı içinde gömdüler. ³¹ Ve Yeşuun bütün günlerinde, ve Yeşudan sonra sağ kalan, ve RABBİN İsrail için yapmış olduğu bütün işlerini bilen ihtiyarların bütün günlerinde İsrail RABBE kulluk etti.

³² Ve İsrail oğullarının Mısırdan çıkarmış oldukları Yusufun kemiklerini, Şekemde, Yakubun Şekemin babası Hamorun oğullarından yüz parça gümüşe satın aldığı tarla hissesine gömdüler; ve Yusuf oğullarının mirası oldular. ³³ Ve Harun oğlu Eleazar öldü; ve Efraim dağılığında oğlu Finehasa verilmiş olan tepeye onu gömdüler.